68ste JAARGANG No. 8110 ZATERDAG 10 MAART 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Agent Aruba Mario S. Arends

Ernest Bevin trad af
Herbert Morrison volgde hem op

Londen. — Zoals reeds gemeld, is officieel medegedeeld, dat Ernest Bevin is afgetreden als minister van buitenlandse zaken. Herbert Morrison, de plaatsvervangende premier, is tot zijn opvolger benoemd. Morrison is 63 jaar oud.

Bevin blijft in het kabinet als geheimzegelbewaarder. Burggraaf Addison neemt Morrisons functie als voorzitter van de Kroonraad over. Chuter Ede blijft minister van binnenlandse zaken, maar krijgt ook Morrisons functie als leider van het Lagerhuis erbij. De nieuwe benoemingen worden pas van kracht na de vergadering van de Kroonraad, die waarschijnlijk begin volgende week wordt gehouden. Verwacht wordt, dat Morrison in zijn buitenlandse politiek over het algemeen dezelfde lijn zal volgen als Bevin.

Van gezaghebbende zijde wordt voornomen, dat er geen verdere wijzigingen in het kabinet in het voornemen liggen.

HERBERT MORRISON

Morrison is een krachtige en geziene figuur in de regering en de Labour-beweging.

Als leider van het Lagerhuis verwierf hij zich door kennis van zaken en gevatheid een reputatie. Doorknede vechters als Winston Churchill zijn zeer op hun hoede voor hem. In buitenlandse zaken heeft hij weinig ervaring. Zelden sprak hij in het openbaar over de buitenlandse politiek. Morrison is in de arbeiderswijk van Londen geboren; hij is trots op zijn afkomst. Als jongeman was hij boodschappenjongen, winkelbediende en telefonist. Op 27-jarige leeftijd werd hij secretaris van de afdeling Londen van de Labour-partij. In de Labour-regering van 1929 tot 1931 was hij minister van vervoer. In de Londense Graafschapsraad bouwde hij zijn reputatie op. Hij organiseerde een campagne, die zijn partij de meerderheid verschafte. Toen Churchill in 1940 een oorlogscoalitie vormde, was Morrison zijn minister van bevoorrading; later was hij minister van binnenlandse zaken en minister, verantwoordelijk voor de burgerlijke verdediging.

Zijn benoeming heeft in regeringskringen enige verrassing gewekt, omdat zijn diensten als hoofdorganisator van de Labourpartij van grote betekenis zijn. Het staat nog niet vast, of Morrison het partij-apparaat kan blijven besturen. Morrison zal de niet-officiële functie van vice-premier blijven vervullen, aldus wordt van gezaghebbende zijde vernomen; hij wordt beschouwd als de eventuele opvolger van Attlee.

ERNEST BEVIN

Koreaanse Campagne

Overwicht der Verbondenen blijft.
Tekenen van Rode demoralisatie.

Korea — Infanterie en tanks van de Verbondenen hebben in West- en midden-Korea opnieuw langzaam vorderingen gemaakt, maar in het Oosten worden zij door hevige tegenaanvallen in de flank bedreigd. Het brandpunt van de strijd in het Oosten ligt 16 km. ten Noordwesten van Pangnimni. Naar schatting twee Noord-Koreaanse regimenten hebben Zuid-Koreaanse eenheden gedwongen zich terug te trekken, maar Amerikaanse infanterie heeft tezamen met het luchtwapen de bres gedicht.

Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse achtste leger hebben de Noordelijken Donderdag 6000 man aan doden en gewonden verloren.

Reuters correspondent in het Westelijke deel van het centrale front schrijft, dat er tekenen van een algemene Noordelijke terugtocht zijn.

Het Amerikaanse negende corps rukte ongeveer zeven kilometer op en ontmoette geringe tegenstand. De frontlinie der Verbondenen in de centrale frontsector is thans tengevolge van de Vrijdag bevochten terreinwinsten recht getrokken. De communistische troepen trokken over bijna het gehele front, behalve in het uiterste Oostelijke gedeelte, terug.

Er waren Zaterdagochtend tekenen waar te nemen, dat de communisten tegenstand willen bieden aan het gestadig oprukkende tiende geallieerde legercorps.

Dalend moreel.

Zaterdag hebben de Verbondenen hun opmars, gesteund door vliegtuigen, voortgezet. De brigade van het Britse Gemenebest wist Vrijdag ten Oosten van Jongdoe in ruw en bergachtig terrein bijna twee kilometer te vorderen en kon zonder dat een schot behoefde te worden gelost een van tactisch belang zijnde bergrug bezetten. De bevelhebber van de brigade zeide in een commentaar op het haastige terugtrekken van de Chinese communistische troepen: **„Het door de vijand achterlaten van reusachtige hoeveelheden wapens, ammunitie en andere uitrustingsstukken toont aan, dat het moreel van zijn troepen te lijden heeft gehad."**

Zijn mededeling wordt bevestigd door verklaringen van door de 25e Amerikaanse divisie infanterie Vrijdag op 25 km. ten Oosten van Seoel krijgsgevangen gemaakte soldaten, die zeiden, dat hun officieren en onderofficieren prompt aan de haal gaan, wanneer er hevige beschietingen van de verbonden artillerie plaats hebben. Ook verklaarden de krijgsgevangenen, dat zij een doorlopend tekort hebben aan levensmiddelen en herhaaldelijk te weinig ammunitie hebben. De gevangen Chinese communisten bevestigden, dat alleen reeds Vrijdag 2000 van hen door het vuur van de geallieerde artillerie gedood of gewond werden; zij zeiden ook, dat het vuur van de verbonden artillerie het moreel en de vechtlust van de Chinese communistische troepen breekt.

Communiqué van MacArthur.

In een Zaterdag door MacArthur te Tokio uitgegeven persoonlijk communiqué is medegedeeld, dat de Zuid-Koreaanse guerilla's en andere aanhangers van de Verenigde Naties, die steeds actiever worden achter de communistische linies in Korea, „het vraagstuk van de verbindingen voor de vijand moeilijker maken en hem ook steeds meer zwarigheden doen ondervinden bij het intact houden van zijn bevoorradingsstelsel". De infanterie, die drie dagen geleden ten Oosten van Seoel een bruggehoofd over de Han vestigde, heeft thans een gebied ter diepte van ongeveer 10 km. en ter breedte van 13 km. vast in handen.

Ook op het Westelijke gedeelte van de centrale frontsector werd Zaterdag sterker tegenstand ontmoet; de communisten voerden vier nachtelijke aanvallen op het negende legercorps uit. De Amerikaanse troepen sloegen de aanvallen af.

De Plaatsvervangers

Maakten geen merkbare vorderingen.

Parijs. — Een Westelijke woordvoerder heeft verklaard, dat de plaatsvervangers Vrijdag geen merkbare vorderingen hebben gemaakt.

De afgevaardigden van Engeland en Frankrijk zeide, dat alle punten, die de Sovjet-delegatie in de agenda wenste op te nemen, konden worden vervat in de door het Westen voorgestelde agenda, aldus de woordvoeder, maar Gromyko wees dit van de hand, omdat de Westelijke agenda de punten, waaraan Rusland belang hechtte, niet met name noemde. De Britse afgevaardigde Davies zei dat de volgende drie punten van de Sovjet-agenda niet met name in de Westelijke agenda zijn genoemd:

1e. vermindering van de strijdkrachten;

2e. bespoediging van het Duitse vredesverdrag en

3e demilitarisatie van Duitsland.

In elk van deze gevallen, aldus Davies, biedt de Westelijke agenda ruimschoots gelegenheid tot bespreking ervan door de ministers. Niemand poogde bespreking te verhinderen. Gromyko zei, dat een agenda, waarop de demilitarisatie van Duitsland niet voorkwam, niet aanvaardbaar is.

Aangezien de Westelijke vertegenwoordigers bereid zijn er over te spreken, waarom kan het onderwerp dan niet met name genoemd worden? aldus Gromyko.

Afgetreden

Damascus. — De zeven maanden oude Syrische regering van Nazim El Kodsi Bey is afgetreden.

Recht tot het hart

— Vreugde hoort bij de deugd als licht bij de zon.

Joegoslavisch witboek over aggressieve activiteit van Moskou.

Belgrado — De Joegoslavische regering heeft Vrijdag een witboek van 500 pagina's uitgegeven over de „agressieve activiteit van de Sovjet-Unie en de verbonden Oosteuropese staten" tegen Joegoslavië sedert de breuk van Tito met de Kominform.

Op een persconferentie heeft de plaatsvervangende minister van buitenlandse zaken, Ivo Veyvoda, verklaard, dat het witboek, dat 291 officiële en andere documenten bevat, niet werd uitgegeven naar aanleiding van een of andere bijzondere crisis, doch als recapitulatie van „militaire en andere agressieve maatregelen over een lange periode".

Bulgarije, Hongarije en Roemenië hebben in strijd met de vredesverdragen verstrekkende en ernstige militaire maatregelen genomen, die niet gebruikelijk zijn aan landsgrenzen in vredestijd, o.m. het oprichten van prikkeldraadversperringen en het leggen van mijnenvelden, het graven van grachten, het inrichten van machinegeweernesten en het aanleggen van geschutsstellingen en observatieposten. De bewegingsvrijheid in de grensgebieden is beperkt en de burgerbevolking van deze gebieden is naar elders overgebracht. Kazernes en legerkampen werden ingericht. Nieuwe wegen van strategisch belang en vliegvelden werden aangelegd en manoeuvres op grote schaal werden gehouden met de aanvalsrichting naar Joegoslavië. Hieraan gepaard ging een intensieve anti-Joegoslavische propaganda in de legers van de drie landen. De strijdkrachten van deze landen zijn zwaarder uitgerust dan bij het vredesverdrag is toegestaan. De Sovjet-Unie heeft de uitrusting geleverd en is van de overschrijding van de bepalingen zeer wel op de hoogte.

De aanwezigheid van Sovjet-Russische troepen aan de grens betekende een directe militaire druk op Joegoslavië, aldus zeide Veyvoda. Joegoslavië zou de kwestie van de betrekkingen met de landen van het Sovjet-blok voor de Verenigde Naties brengen, als de Sovjet-Russische agressieve druk niet ophoudt.

Queuille formateur

Parijs. — De radicale leider Queuille is met 359 tegen 205 stemmen door de Nationale Vergadering tot formateur benoemd.

Tegen stemden de communisten en een twintigtal anderen. Het accoord werd mogelijk doordat de radicalen toegaven op het stuk van de kiesrechthervorming. Verwacht wordt, dat Queuille drie vice-premiers in de nieuwe zal opnemen, namelijk Pléven, Bidault en Mollet, die vóór Queuille niet waren geslaagd. Queuille is reeds bijna 40 jaar afgevaardigde, was 26 maal minister en is thans voor de derde keer tot premier benoemd.

Vanwege de rust

San Salvador. — De regering van El Salvador heeft de staat van beleg afgekondigd. Het parlement heeft deze maatregel goedgekeurd. In het gehele land is het rustig.

KOCHT ZICH SCHANDE. — Adolph Bigos van LIU (Long Island University) verlaat hier Felony Court, nadat hij op een garantie som van 15.000 dollar vrijgelaten is. Dezelfde som werd geeist van zijn medespelers in het basketbalteam, Sherman White en Leroy Smith. Dit drietal plus een vroegere speler van de club, Eddie Gard, bekenden dat zij geknoeid hadden met de uitslag van 7 wedstrijden voor 19.000 dollar aan steekpenningen.

Verantwoording geeist

Washington. — De republikeinse senator Homer Capehart, lid van de commissie van onderzoek naar de regeringsleningen, heeft gezegd, dat millioenen en millioenen aan publiek geld in leen gegeven zijn op basis van politieke bevoorrechting, waarvan de sporen recht naar het Witte Huis zelf leiden. Het onderzoek had corruptie aan het licht gebracht, waarvoor president Truman zich zou moeten verantwoorden.

Sherman teruggeroepen.

Athene. — In diplomatieke kringen te Athene gelooft men, dat admiraal Forrest Sherman, de Amerikaanse chef van de vlootoperaties, plotseling naar Washington teruggeroepen is in verband met meningsverschillen tussen Engeland en de Verenigde Staten over de verdediging van het Middellandse Zeegebied. Er werd aan toegevoegd, dat het onverwacht afgelaste bezoek van Sherman aan Athene niet betekende, dat Griekenland „door de bondgenoten in de steek gelaten was". Premier Venizelos verklaarde niet te begrijpen, waarom Griekenland niet was uitgenodigd voor de besprekingen over de verdediging van het Middellandse Zeegebied, die de volgende week te Malta worden gehouden.

Ambassadeurs teruggeroepen

Cairo. — De Egyptische ambassadeur in Frankrijk is, naar van gezaghebbende zijde verluidt, voor overleg naar Cairo ontboden. Ook de Franse ambassadeur in Egypte zou binnenkort naar Parijs gaan om verslag uit te brengen over de Egyptische houding ten aanzien van Marokko.

„Dood aan Mac Arthur"

Teheran. — Vijf duizend personen hebben Vrijdag twee en een half uur betoogd vóór de Amerikaanse ambassade te Teheran. Er werd geroepen „Dood aan Mac Arthur." Volgens de politie waren de demonstranten „vredes-partisanen". De demonstratie was „kennelijk geïnspireerd door de Toedeh-partij", zo werd verklaard.

Deze linkse partij is in Perzië verboden.

Oorlog in Tibet geëindigd.

New York — De Chinees-Tibetaanse oorlog is geëindigd met een drievoudige belofte aan de Dalai Lama, waarbij hem autonomie gelaten wordt betreffende de binnenlandse zaken. De Chinese troepen zouden echter de grenzen bewaken, aldus een telegram uit New Delhi aan de „New York Times". Het bovenstaande werd vernomen in gezaghebbende Tibetaanse kringen te Kalimpong, een Indiase stad aan de Tibetaanse grens. China had verklaard, dat het slechts de Tibetaanse grenzen wenste te verzekeren, teneinde de Chinese territoriale integriteit te waarborgen. Het gezag van de Dalai Lama in Tibet zou niet verminderd zijn.

Franse hulp de voorkeur.

Saigon — Het Vietnamese kabinet heeft besloten aan technische hulp van Frankrijk de voorkeur te geven boven een dergelijke hulp van de Verenigde Staten.

KARD. DE JONG VRAAGT COADJUTOR

Utrecht. — Het blijkt, dat thans in brede kring bekend is, dat het in het voornemen van de aartsbisschop van Utrecht, Johannes kardinaal de Jong, ligt aan de Paus de benoeming van 'n coadjutor te verzoeken om hem bij te staan in het bestuur van het aartsbisdom. De kardinaal zou zich vestigen in het klooster der zusters te Amersfoort, waar hij zijn werk zou blijven doen, zij het in geringere omvang dan thans. Aangezien nog de candidaten moeten worden aangewezen waaruit de Heilige Stoel een keuze zal doen, kan het nog geruime tijd duren vóór uitvoering wordt gegeven aan de plannen.

het nieuws van vandaag

Frankrijk, dat bij Casablanca, Marrakech en op plaatsen meer naar het Noorden in Marokko 7 luchtbases aan de Amerikanen heeft gegeven, is ontevreden over de V.S. Tot goed begrip moge er wel aan herinnerd worden, dat deze 7 bases het onderdeel zijn van een strategisch plan, dat geheel Noord Afrika, inclusief Egypte, en het Nabije Oosten omvat. Bengari en Castel Benito in Libye; Habaniya en Shaibah in Iraq; Amman in Frans Jordanië; Cyprus en Malta in de Middellandse Zee: al deze namen zijn onderdelen van hetzelfde plan: een luchtscherm op te zetten van strategische defensieve en offensieve waarde voor de Zuidelijk flank van Europa.

De overeenkomst met Frankrijk werd reeds in December van het vorig jaar getekend, doch om begrijpelijke redenen tot voor enkele weken geheim gehouden. Toen lekte het geheim uit in de Franse pers, waardoor een officiële mededeling wijzer geacht werd dan het laten voortbestaan van niet te controleren geruchten.

Ondertussen waren de Amerikanen reeds hard aan het werk met bulldozers en vliegvelduitrusting niet slechts op boven genoemde plaatsen, maar ook te Port Lyautey, Meknes, Rabat, Kourigha en Nouasseur. Daarmee was ook hun interesse in de plaatselijke politiek, bepaaldelijk, in het laten voortbestaan van de interne peis en vree een feit geworden.

Met dit laatste hebben de Amerikanen het in Marokko echter ongunstig getroffen. Hun aanwezigheid aldaar, en vooral de militaire taak, die zij er komen uitvoeren, loopt geen geringe risico's, nu het gevestigd koloniaal gezag, — dat van Frankrijk — door machtige groepen zowel in Marokko als in heel de Arabische wereld, zwaar wordt aangevallen.

Wij schreven reeds, hoe de Istiqlal — de extreem nationalistische partij in Marokko haar pressie op de Sultan uitoefende, om van de Fransen niets minder dan souvereiniteitsoverdracht te eisen. De

Marokko

Sultan vond de Fransen zwaarder wegen dan genoemde partij, aanvaardde voorstellen van de eerste en desavoueerde de laatste.

Nu doet zich echter het geval voor, dat de Istiqlal internationaal steun vindt bij alle Arabische landen. Het is wel bekend, dat de Sultan de Fransen niet uit liefde koos, maar omdat ze het zwaarst wogen. Zullen ze ook zwaarder zijn dan de hele Arabische Liga?

Wat moet Amerika doen als de Sultan van Frankrijk afzwaait? Amerika dat wat de veiligheid van zijn luchtbases betreft, heel wat meer gebaat is bij een stabiel Frans bestuur dan bij een wisselvallige uitbarsting van nationalisme. Terwijl datzelfde Amerika van de andere kant van nature meer voelt voor vrijheid van iedereen en bovendien ook haar aanwezigheid aldaar in moeilijkheden zou brengen, wanneer ze op het verkeerde paard wedde.

Het is een moeilijke keuze waarvoor de V.S. in dit conflict geplaatst wordt en ze heeft zich dan ook officieel beperkt tot een aansporing aan beide partijen om de zaak in der minne te schikken. Desondanks zijn leidende Franse kringen ontevreden over de Atlantische buurman, omdat hij in het geheim steun zou verlenen aan de anti-Franse beweging.

Amerika zit in een wespennest en het zal de kunst zijn zich zo te wringen, dat het niet gestoken wordt.

Als de ziele luistert....

„Wie Uwer zal Mij van zonde overtuigen?"

De kruisen zijn met paars bekleed. Het is Passie-Zondag. De ernst van de tijd neemt toe. De stroom van Christus' leven nadert de waterval: zijn Lijden, zijn Dood, zijn ondergang.

Daar zijn zekere tekenen, die Jezus wel zal verstaan. Het getal der leiders van het volk neemt toe onder de menigte die naar Hem luistert. Hij ziet het vuur in hun ogen, en het wordt vijandiger. Hij hoort hun woorden, en ze worden dreigender. Dit zijn tekenen, waarvan de onheilspellende zin aan Jezus niet kan ontgaan. Hij weet dat zij eigen einde in die ogen brandt, in die woorden klinkt, in die harten bruist als in een kokende ketel.

Desondanks heft Hij zijn hoofd op en ziet hen aan, en ziet die blikken tegen, welke als stalen naalden op Hem toeschieten. Hij trotseert hun blik en zegt: „Wie uwer zal Mij van zonde overtuigen?"

Zij kunnen Hem wel overweldigen, met koorden binden en voor de Hogepriester slepen als een beklaagde. Ze kunnen Hem uitleveren aan Pilatus als een van schuld overtuigde. Ze kunnen Hem geselen, spuwen en slaan in het aangezicht als een gedoemde, als één waaraan een weinig meer of minder niets meer betekent. Ze kunnen Hem, van zijn klederen beroofd, kruisigen aan het hout der schande. Dit alles kunnen ze Hem aandoen en nog zullen ze geen antwoord gegeven hebben op deze rustig gestelde vraag: „Wie Uwer zal Mij van zonde overtuigen?"

De ondervraagden van hun kant verstaan zo wel de onweerstaanbare triomf in Jezus' stem. Hij kan hen veilig uitdagen. Van te voren reeds laat Hij alles aan hen: zijn lichaam en zijn leven, als zij Hem dit maar schuldig blijven, het antwoord op de vraag: „Wie Uwer zal Mij van zonden overtuigen?" En als zij door hun zwijgen maar erkend hebben, dat het onrecht is, dat zij Hem gaan doen.

De kruisen zijn met paars bekleed. De ernst van de tijden neemt toe. Binnen twee weken zullen wij Jezus aan de gesel komen zien en met zijn kruis beladen [illegible] door de straten van Jerusalem naar de berg Golgotha. Wij zullen Hem daar zien sterven zonder dat iemand Hem van zonde overtuigd heeft.

Wie sterft daar? Een onschuldige? Is het gebeuren van Goede Vrijdag slechts zo droevig als alleen de moord op een rechtvaardige kan zijn? Waarom kruisigen zij Hem, als zij Hem van zonden niet overtuigen kunnen? Er is een moment in dit Evangelie verhaal, waarop deze leiders de dood van Jezus verhaasten wilden: ze namen stenen op om Hem te verpletteren. Hadden zij Hem van zonde overtuigd? Neen, maar ze hadden gehoord, dat Hij zei: „Voor Abraham was, ben Ik".

Zijn tijd was nog niet gekomen. Die kwam eerst op Goede Vrijdag. Maar wat wij dan aan het kruis zien sterven, is meer dan een rechtvaardige: het is Hij, die is, voordat Abraham was.

Begrijpen wij waarom Hij sterven gaat nu, nu de kruisen met paars bekleed zijn. Begrijpen wij, waarom de Kerk niet van het droeve lijden zingt maar van de „beata passio", wat „vreugdig lijden" beduidt. Want de dood is niet tragisch voor wie is, voordat Abraham was: niet tragisch voor Hem en niet tragisch voor ons.

„PIEREMENT" VOOR SURINAME. — Het in Nederland zo populaire draaiorgel is in Suriname onbekend. Tijdens zijn bezoek aan Suriname werd aan Amsterdam's Burgemeester Mr. A. J. d'Ailly verzocht te willen bevorderen, dat er een draaiorgel gestuurd zou worden om de bevolking daar kennis te doen maken met zulk een instrument. De Burgemeester deed zijn gelofte gestand en zo zal binnen afzienbare tijd een Amsterdams pierement naar Suriname vertrekken om daar aan de hoede van de Stichting Cultureel Centrum Suriname te worden toevertrouwd. Voor het zover is, moeten echter eerst nog draaiboeken van echt-Surinaamse liedjes gemaakt worden. Enige Surinaamse musici, Max Woiski en Lex Vervuurt zullen daaraan medewerken. De draaiboeken worden vervaardigd door Mr R. de Waard, wiens liefhebberij het is orgelboeken te vervaardigen. „Als op d'Amsterdamse grachten.." Het pierement voor Suriname „draait proef onder het critisch gehoor van de heer Möhlmann (rechts met hoed op) de bekende Amsterdamse draaiorgel expert.

CURACAO

GEEN BERICHTEN OVER REIS VAN GOUVERNEUR

Omdat de Overheid het onmogelijk geacht heeft een lid van de Antillaanse pers in de gelegenheid te stellen, Z.E. Gouverneur op zijn reis naar de Bovenwindse eilanden tot Antigua te vergezellen en omdat een eventuele vertegenwoordiger bovendien gedwongen zou zijn de terugreis van St. Maarten naar Curaçao zelf te bekostigen, moesten wij tot ons leedwezen besluiten geen berichten aangaande deze tocht in onze krant te publiceren.'

WAAR GAAT DE AUTO-BELASTING NAAR TOE?

Het Bestuur van de V.V.V. heeft de aandacht van de Regeringsraad gevraagd voor de toestand van enige druk bereden verkeerswegen, die veel te wensen overlaten. Met name de Caracasbaaiweg, de wegen naar Hato en de Santa Rosaweg.

Niet alleen zijn deze wegen te smal (± 6 meter), maar ook de afwerking is onvoldoende. De asfaltlaag gaat niet geleidelijk over in de berg, doch de laatste ligt dikwijls meer dan één decimeter lager dan de [illegible]

De practijk wijst uit, dat op genoemde wegen regelmatig verkeersongevallen plaats vinden.

In haar streven voor de verhoging van de veiligheid meent de Vereniging het dan ook als haar plicht te moeten rekenen, dit euvel met de meeste klem naar voren te moeten brengen.

Te meer meent zij hiertoe de vrijheid te kunnen nemen, aangezien zij vermeent, dat de geldmiddelen, noodzakelijk voor de verbreding en de verbetering van genoemde wegen kunnen worden gevonden in de door het wegverkeer opgebrachte belastinggelden.

In het jaar 1950 immers, zijn aan belastinggelden opgebracht: Belasting op benzine ± ƒ 1.200. 000.—; Autobelasting 1950 ± ƒ 600.000.—; tezamen dus ƒ 1.800. 000.—.

Op de begroting van 1950 werd opgebracht: Voor onderhoud wegen ƒ 470.000.—; aanleg wegen ƒ 305.000.—; tezamen dus ƒ 775.000.—.

Ruim ƒ 1.000.000.—, opgebracht door de weggebruikers wordt alzo niet aangewend tot verbetering van het wegennet, terwijl het toch alleszins billijk mag worden geacht, dat zulks wel het geval zou zijn.

SOIRE OP BRIONPLEIN

Zondag a.s. zal de Politieharmonie onder leiding van de heer Dimmendaal een concert geven op het Brionplein des avonds om 8 uur. Hiermede wordt een begin gemaakt met de zgnd. lenteconcerten.

„BREDA" BRENGT FRACTIONNEERTOREN VOOR C.P.I.M.

Amsterdam. — De „Breda" van de K.N.S.M zal op 22 Maart op Curaçao aanbrengen het éénderde gedeelte van een zgn. fractionneertoren, die door de firma Werkspoor voor de olieraffinaderij vervaardigd is. Het gewicht bedraagt 120.000 kg., de diameter bedraagt 5,4 meter. De twee andere delen volgen per s.s. „Baarn", dat eind April uit Amsterdam vertrekt. De totale hoogte van de toren zal 53 meter zijn. Het eerste deel werd hedenmorgen aan boord geplaatst in speciaal geconstrueerde stoelen, welke zodanig geconstrueerd zijn, dat deze deklast in Curaçao kan worden gelost zonder het slagzij naar stuurboord te geven. Op een gegeven ogenblik rolt het gevaarte dan met een klap als een kanonschot te water, zonder het schip te beschadigen of zelf schade op te lopen. De twee resterende delen zullen aan bakboord- en stuurboordzijde tezamen op de „Baarn" worden vervoerd.

IN HET KORT.

* Er waren 5 lichte aanrijdingen, één persoon kreeg wegens gevaarlijk rijden een proces verbaal * De temperaturen waren 29,2 en 24 C, resp. 84,6 en 75,2 F. * De neerslag was 4 mm. * Mevr. F deed aangifte van diefstal van enkele bloembakken uit haar terras.

VOOR FOTOGRAFEN

Vandaag begint de tulpenweek. Constellations voeren verse Nederlandse tulpen aan van Nederland's onvolprezen bloemenvelden. Het zal er geuren in het Hato restaurant. Welnu, wie wil met zijn camera deze kleurenpracht niet vastleggen, het zij in zwart wit, het zij op een kleuren plaatje? De KLM biedt voor de best geslaagde foto een aardige souvenir aan. Wij raden een ieder aan naar deze mooie bloemen te kijken. Het zal werkelijk een mooi gezicht zijn.

HET HOOGSTE NUMMER.

Het hoogste nummer dat vanmorgen werd uitgereikt aan auto belasting nummer was C-7163. Het was de Ford van de heer J. J. v.d. Linden.

BESTUURSVERKIEZING VERDAAGD.

Gisteravond vergaderde de St. Thomas Kring en behandelde een groot aantal punten van meer huishoudelijke aard. Het agenda punt van de bestuursverkiezingen werd aangehouden tot een latere datum. Op 30 Maart a.s. zal de bestuursverkiezing dan plaats vinden. Op Palmzondag houden de leden een recollectiedag op Scherpenheuvel.

BUSSEN IN PUNDA.

Er worden vijf nieuwe brievenbussen geplaatst en wel op de volgende punten. Cultuurcentrum, Toko Yolanda op Marie Pompoen, Toko Thenis op Cher Asile. Berg Altena, ter hoogte van de politie post en een op Salinja 133, ter hoogte van La Lucha. De lichtingen van deze bussen — en ook die in de stadsdistricten staan opgesteld — zijn gesteld op 9 en 2 uur.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Colombie van Kingston naar La Guaira, **Coralqueen** naar Colombia, **Gilbert Jr.** naar San Pedro, **Senar** van Kingston, **Miranda** van La Guaira naar Las Piedras, **Corinaldo** van Christobal naar Liverpool.

S. E. L. MADURO †

Hedenmorgen bereikte de familie Maduro de droeve tijding, dat in de ouderdom van 69 jaar is overleden de heer S. E. L. Maduro, oudste firmant van de firma Maduro & Sons. Hij overleed in Havana aan een hartaanval en bezocht onlangs met de „Oslofjord" nog zijn geliefde geboortegrond. Op 17 Februari vertrok hij weer naar Havana, niet vermoedend, dat hij voor het laatst Curaçao heeft kunnen bezoeken.

De heer S. E. L. Maduro werd op 19 September 1881 op Curaçao geboren. De overledene heeft zich vele verdiensten verworven, hij was Officier in de Orde van de Oranje Nassau, Consul Honoraire van Frankrijk, Officier in de Legion d'Honneur, Officier in de Orde van Cambodja, Officier in de Orde van Nichan Iftikar. Hij kreeg het Groot kruis 1ste klasse van het Cubaanse Rode Kruis, de medaille „d'Honneur encouragement au bien", Ridder in de Orde van Isabella La Catolica e.v.a.

In zijn jonge jaren was de overledene adjudant van de gouverneurs de Jongh van Beekendonk en Nuyens, eerste luitenant van de schutterij en later op grond van zijn gedegen kennis op commercieel en financieel terrein directeur van de Curaçaose Bank.

In hem verliezen de Ned. Antillen een achtenswaardig en zeer verdienstelijk man. Aan de familie onze condoleances. De overledene ruste in vrede

FILM

In *„West-End"* draait deze week „Conspiracy in Teheran", een verhaal met als politieke achtergrond een poging om Roosevelt uit de weg te ruimen om daardoor de betrekkingen van de geallieerden te vertroebelen met als uiteindelijk doel van de aanstichter, leveranties van oorlogstuig en andere artikelen te kunnen uitvoeren om eigen zak te spekken. Het geheel speelt zich af in de eerste sfeer. Er wordt ruimschoots gebruik gemaakt van intrigues en ander middelen om de zaak te doen doorgaan, terwijl ter andere zijde een journalist alle pogingen — en met succes — in het werk stelt om de aanslag te verwijdelen. Een Russische balletdanseres speelt ook in dit spannend verfilmd geheel een belangrijke hoofdrol. Wie wil genieten van spanning en politieke intrigues kan hier wel wat van zijn gading vinden.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

DE GEVANGEN-BEWAARDER EN ZIJN SALARIS.

In 1948 hebben alle gouvernementsambtenaren salarisherziening verkregen, met uitzondering van het corps gevangenisbewaarders. In Januari 1949 heeft deze groep zich met een request tot de gouverneur gewend teneinde de beoogde herziening te verkrijgen, antwoord werd hierop niet vernomen; enkele maanden later werd nóg eens een request verstuurd, thans aan het adres van de Staten. Ook het lid, de heer Braam, heeft voor herziening gepleit, doch tot op heden is er van herziening gepleit, doch tot op heden is er van herziening geen sprake.

Nu klaarblijkelijk het bestuur met stoicijnse doofheid geslagen is, zou ik willen vragen waarom de gevangenisbewaarders achtergesteld worden en niet in aanmerking kunnen — of mogen — komen voor de salarisherziening, die in 1948 aan *alle* gouvernements ambtenaren wel kon worden gegeven.

De gevangenisbewaarder verdient te weinig, hij zit in een te lage loonschaal, zijn arbeid behoort tot een van de meest riskante beroepen. Indien een gevangene van zijn vrijheid wordt beroofd, moet de gevangenisbewaarder jaren en jaren met een dergelijk gestrafte omgaan. Daar de gevangenen niet kunnen doen wat zij willen en de gevangenisbewaarder er juist voor is om te zorgen, dat de voorschriften van het Huis van Bewaring worden opgevolgd, is de gevangene de natuurlijke vijand van de bewaarder.

Enkele jaren geleden gebeurde het, dat bij een ontvluchtingspoging een der gevangenisbewaarders met een loden pijp dusdanig werd bewerkt, dat hij een zware hersenschudding opliep en als gevolg daarvan voor de dienst werd afgekeurd. Dat zijn gevallen, die zich in de practijk kunnen voordoen.

Zou om deze reden alleen al een betere salaris verhouding niet billijk zijn? Onder ons korps zijn er, die 14 tot 19 jaar in dienst zijn en nog steeds is hun maximum gesteld op ƒ 2400.— per jaar, gelegenheid tot promotie bestaat er niet. Wel is weggelegd de mogelijkheid om opzichter te word, doch wanneer?

De vraag kan dan nog gesteld worden waarom in alle andere gouvernementsdiensten *wel* en juist bij het korps der gevangenisbewaarders *geen* promotiekansen zijn.

Ik hoop, dat met de invoering van de Interim Regeling de Regeringsraad eens een breed gebaar maakt en toont op te komen voor de belangen van een categorie van personeel, dat jaren en jaren achtereen stelselmatig werd verwaarloosd, ofschoon er juist waardering voor moest blijken.

Nederlandse driekleur op "Amerikaans eiland"

"De Volkskrant" geeft Antillaanse voorlichting

„Aruba is eigenlijk Amerikaans", zei een Arubaan dezer dagen tegen ons. „Maar de Nederlandse vlag waait er toch!" meenden wij verbaasd. „Zo bedoel ik het ook niet", merkte hij op, „dat is voor een deel symbolisch. Natuurlijk hebben we nog wel banden met Nederland, maar de economie, waar wij het toch van moeten hebben, is vrijwel rechtstreeks aan de Verenigde Staten gekoppeld".

Met dit brokstuk van een gesprek is de situatie feitelijk getekend, want het ontgaat de meeste Nederlanders — en daarmee ook de volksvertegenwoordiging — dat de band met de zes kleine eilanden aan de kust van Zuid-Amerika veel losser is dan we zouden wensen. Aan de West ligt dat niet zozeer. En aan Nederland zou het niet behoeven te liggen, als er meer bekend was over deze gebieden. Nu heeft men in het moederland West-Indië lange tijd weinig interessant gevonden. Er moest immers altijd geld bij....

Vrij plotseling zijn de Nederlandse Antillen echter een stuk belangrijker geworden. Dat begon toen men er geld ging verdienen, ja zelfs zoveel geld, dat er niet langer bijgepast behoefde te worden.

Voor Aruba is die periode een jaar of twintig geleden begonnen. Evenals Curaçao ligt het gunstig om olie uit Venezuela te raffineren en toen de Standard Oil en de Shell hun vleugels verder wilden uitslaan in dit gebied, bouwden zij hun bedrijven op het eiland, dat hierdoor in korte tijd van noodlijdend tot welvarend werd.

Verreweg de grootste raffinaderij is die van de Lago Oil and Transport Co., een dochtermaatschappij van de Standard Oil, die er vooral debet aan is, dat alles op Aruba zo een Noordamerikaanse stempel heeft gekregen. Ongeveer een zesde van de bevolking werkt in dit olie-bedrijf, dat geleid wordt door een tweehonderd Amerikanen uit de Verenigde Staten en een handjevol Europeanen.

Toen de Amerikanen hun tenten op het eiland opsloegen, hadden zij veel werkkrachten nodig en de meesten ervan haalden ze op de omliggende eilanden. Deze mensen — ongeveer veertig nationaliteiten — spreken doorgaans een andere taal dan Nederlands. In de raffinaderij is de voertaal Engels en waar de geboren Arubaan bij voorkeur papiaments (een soort Spaans) spreekt, laat het zich raden hoeveel Nederlands men hoort. Nederlands — in de ruimste betekenis van het woord — zijn, behalve uit het moederland of Suriname komende bewoners, het gouvernement, het onderwijs, de vrij onbelangrijke pers en het schaarse culturele contact met Nederland.

Nederlands is ook (nog) de officiële voertaal, want het is hier een deel van ons Koninkrijk, waar overheids-publicaties in onze moedertaal worden gedaan en de kinderen krijgen er op school hun lessen in. Zo kan het gebeuren, dat kleine Chineesjes en negertjes onder elkaar Hollands spreken....

Chinezen, negers en nog zoveel andere rassen en volken vormen in de straten van de belangrijkste plaatsen, Oranjestad en Sint Nicolaas, een bont beeld. Talrijk zijn de winkels en winkeltjes met een keur van alle waren, die de Noord en Zuid-Amerikaanse continenten opleveren, geïllustreerd met luide gramofoonmuziek uit de talrijke cafeetjes en overgoten door de vrijwel altijd helder schijnende tropische zon, die gelukkig verkoeld wordt door de het grootste deel van het jaar waaiende passaatwind. En er is een permanent verkeer van duizenden auto's, op een plek grond ter grootte van Texel.

Inderdaad, verkeer is hier volop. Olie industrie en handel richten zich voor een belangrijk deel op de Ver. Staten. En dan is er de levendige smokkelarij naar Venezuela, waardoor verscheidene Arubanen rijk zijn geworden. Rijk heeft hier trouwens een andere klank dan in Nederland. Bijna iedereen heeft genoeg geld en ook bijv. overheidsfuncties worden behoorlijk betaald. Wanneer meer onderwijzers wisten, dat hun collegas in de West vaak om en nabij de tienduizend gld. per jaar verdienen, dat ze hun eigen auto hebben en in hun eigen huis wonen en ook nog, dat er te weinig onderwijzers zijn, dan zouden zij wellicht ook hun geluk beproeven.

De verhoudingen op Aruba liggen dus zeker anders dan in het moederland en dat geldt ook voor de politiek. Politici hebben doorgaans meer macht dan in Nederland. Bovendien komen in hun partijprogrammas soms punten voor, die in Nederland vijftig jaar geleden actueel zouden zijn geweest. Dit alles hangt samen met de koloniale geschiedenis van het gebiedsdeel, die vanzelfsprekend geen gelijke tred kon houden met die van het moederland, maar die nu toch langzamerhand wel als afgesloten mag worden beschouwd.

Hadden de politieke partijen op Aruba meer eenheid kunnen bereiken, dan zouden wij zeker eerder en krachtiger protesten gehoord hebben in zaken als de door de Eerste Kamer aanvaarde interimregeling. Tegenstellingen, die vaak op persoonlijke bezwaren kunnen worden teruggevoerd, vormen een beletsel voor een voortdurend eensgezind optreden naar buiten. En al mogen alle bezwaren op een afstand niet zo doorslaggevend lijken, ze worden plotseling van veel meer gewicht, wanneer men middenin het kloppende Arubaanse leven wordt geplaatst.

Daar is dr J. Arends, een van de voormannen van de Nationale Arubaanse Unie, die met zijn partij de steun van geestelijkheid (Aruba is voor een groot deel RK) en de Nederlanders geniet en die wel vooruitstrevend is, maar vindt, dat men niet te hard van stapel moet lopen. Daar is de soms heethoofdige Henny Eman, die het met zijn Arubaanse Volkspartij en de Arubanen goed meent, maar die door zijn autoritair optreden wel eens in botsing komt met geestelijke kringen en zelfs met de overheid. En daar is — tenslotte — de in verschillende opzichten meer gematigde Juan Yrausquin, die niet binnen het partijverband van Eman en de zijnen wenste te blijven en zich na de verkiezingen van 1949 met een nieuwe partij van hen heeft afgescheiden. Deze drie partijen bezetten de 8 zetels in de Staten van de Antillen, met een verhouding van 3 : 3 : 2, waardoor het voor elk van hen wel bijzonder moeilijk werd enig overwicht te doen gelden.

Nu er op 21 December weer verkiezingen in de Antillen zijn gehouden, is gebleken, dat ook de Nationale Arubaanse Unie de eenheid niet heeft kunnen bewaren, want de candidaten van deze partij kwamen met 2 lijsten uit. Een nieuwkomer was de Arubaanse Eenheids Partij, die eigenlijk een onderdeel vormt van de Curaçaose Nationale Volkspartij. Alles met elkaar waren er dus 5 lijsten. De 8 zetels voor Aruba worden nu bezet door 4 leden van de Arubaanse Volkspartij (Eman), 2 van de Patriottische Partij (Yrausquin), 1 van de Nationale Arubaanse Unie en 1 van de Arubaanse Eenheidspartij. Maar ondanks plaatselijke verschilpunten schijnen allen het er toch over eens te zijn, dat Aruba geen genoegen kan nemen met 8 zetels, waar Curaçao er 12 heeft gekregen.

Belangrijk Deel

Het is waar, dat er op Curaçao meer mensen wonen dan op Aruba, maar het is eveneens waar, dat Aruba een belangrijk deel bijdraagt in de gemeenschappelijke bestuurskosten van de 6 eilanden. Hiertegen is van Arubaanse zijde nooit geprotesteerd. Wanneer we nu echter Arubanen horen praten over een „Curaçaos juk", dan mag dit theatraal klinken, het betekent in werkelijkheid, dat men, na eeuwen vanuit Curaçao te zijn geregeerd, er weinig voor voelt om in zaken van algemeen belang wel zijn aandeel te mogen betalen, maar altijd ondergeschikt te blijven aan het oppermachtige eiland, dat misschien ook nog op de stemmen van de andere 4 eilanden kan rekenen. In dit verband maakt het trouwens een bijzonder ondemocratische indruk, dat men heeft gemeend de Bovenwinden, Saba, St Eustatius en St Maarten — die met 1 vertegenwoordiger per eiland toch niet rijkelijk bedeeld waren — tevreden te moeten stellen met 1 gemeenschappelijke vertegenwoordiger.

Waar het Nederlandse parlement moet geacht worden een vertegenwoordiging van het Koninkrijk te zijn, maar waar het te betwijfelen valt, of het terzake kundig is in de interne situatie in de West, zou het verhelderend gewerkt hebben, als vertegenwoordigers van deze gebieden hun stem in de Kamerzittingen hadden kunnen doen horen.

Nu dit niet is gebeurd, blijft er gelukkig nog de mogelijkheid tot herziening open, naar aanleiding van de komende Ronde Tafel conferentie.

Naar traditie zijn de Arubanen altijd koningsgezind geweest en zij respecteerden en waardeerden het verre land overzee als een wijze vader. Traditie is ook de beste pleitbezorger voor een verder samengaan onder de Nederlandse kroon. Maar wanneer de Arubanen, die immers economisch noch aan Nederland, noch aan Curaçao gebonden zijn, teleurgesteld blijven in hun vertrouwen, dan zullen zij zich eenmaal niet alleen van Curaçao, maar ook van Nederland afwenden.

GELUKKIG HUWELIJK. — Kenners mogen er om lachen, maar Jacques Fath, paart panterkat met succes aan koolzwart robbenbont. Het geheel maakt een sportieve mantel, die mooi en iets aparts tegelijk is. De ronde, elegante lijn van panterkat omlijst hij met robbenbont tot een hoge kraag.

PANNEKOEKENRACE. — Olney, een stadje in Engeland heeft sinds 47 jaar voordat Columbus Amerika ontdekte jaarlijks zijn pannekoeken race gehouden. Vorig jaar nam ook de Amerikaanse stad Liberal (Kansas) er aan deel en gaf het feest zodoende een internationaal karakter. Een scherpe, koude wind maakte zich van heel wat pannekoeken meester en de afstand van 415 yard lag dan ook met pannekoeken bezaaid. De winnares in deze tweede internationale race werd de 22 jarige Mevr. Isabel Dix, die de afstand in 1 minuut, 12 1/10 seconde aflegde.

Zes amendementen op bezettingsstatuut geven West Duitsland meer rechten

Bonn — De geallieerde Hoge Commissie heeft Dinsdag de regering te Bonn nieuwe bevoegdheden verleend, waaronder het recht om een eigen ministerie van buitenlandse zaken in te stellen en diplomatieke betrekkingen aan te knopen met andere landen. De maatregel is vervat in een herzieningsoorkonde en zal te middernacht van kracht worden.

Diplomatieke missies.

De oorkonde bevat zes amendementen op het bezettingsstatuut en het besluit van de geallieerde Hoge Commissie over de bevoegdheid van het Duitse ministerie van buitenlandse zaken. De Westduitse regering is voortaan gerechtigd tot het vestigen van diplomatieke missies in alle landen, uitgezonderd het Oostelijk blok, de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk. De Westduitse regering wordt toegestaan „officiële agenten" naar Parijs, Londen en Washington te zenden.

De buitenlandse missies en consulaten in West-Duitsland zullen voortaan bij de regering te Bonn worden geaccrediteerd. De missies zullen zich evenwel tot de Hoge Commissie kunnen wenden voor zaken, waarin de geallieerden zich de bevoegdheid voorbehouden.

Onderhandelingen met andere landen.

De regering te Bonn kan onderhandelingen beginnen met andere landen zonder voorafgaande kennisgeving aan de Hoge Commissie. Internationale overeenkomsten zullen echter onderhevig zijn aan een onderzoek van 21 dagen door de Hoge Commissie. Zij zal deze slechts afkeuren, wanneer zij vooruitlopen op de definitieve vredesregeling, of onverenigbaar zijn met de bestaande geallieerde wetgeving of verplichtingen, die de geallieerden namens Duitsland op zich genomen hebben. In de loop der onderhandelingen over internationale overeenkomsten zullen de geallieerden de Duitse delegaties slechts van advies dienen en bijstaan, als er zaken mee gemoeid zijn, waarover de geallieerde bevoegdheid zich nog uitstrekt.

Geen controle meer op de wetgeving.

De geallieerden zien af van het recht op controle van de Duitse wetgeving. Slechts wijzigingen van de federale Westduitse constitutie behoeven een voorafgaande geallieerde goedkeuring. De Hoge Commissie behoudt het recht achteraf haar veto uit te spreken over alle federale en landelijke wetgeving. De geallieerden zullen de controle op de wetgeving ter verzekering van de non-discriminatie op handelsgebied opgeven, behalve waar het Duitslands verplichtingen tegenover de G.A.T.T. (algemene overeenkomst inzake tarieven en handel) aangaat. Op het gebied van de buitenlandse handel en valuta zullen de geallieerden slechts gebruik maken van hun bevoegdheden als de veiligheid dit eist om de inachtneming van de beginselen van de G.A.T.T. door de Bondsrepubliek te verzekeren, om de inachtneming van de beginselen en gebruiken van het Internationale Monetaire Fonds te verzekeren en om een ordelijke regeling van de aanspraken van Duitsland te verzekeren. De geallieerden doen afstand van het recht op controle op de binnenlandse werkzaamheden teneinde de afhankelijkheid van Duitsland van buitenlandse steun tot een minimum te beperken.

Schulden erkend.

Duitsland heeft vóór de herziening erin toegestemd verklaringen inzake zijn schulden af te leggen. Een woordvoerder van het Westduitse ministerie van buitenlandse zaken heeft er uitdrukkelijk op gewezen, dat de regering bij haar erkenning van de schulden zich niet accoord heeft verklaard met de overneming. Over het gehele vraagstuk zal door bilaterale onderhandeling beslist moeten worden. De oorspronkelijke bedoeling der geallieerden om slechts besprekingen over de schulden te doen plaats vinden tussen de Westduitse regering en de drie Westelijke mogendheden heeft men laten varen. Met de Duitse wens, dat een algemene schulden conferentie zal gehouden worden, op welke conferentie Duitsland als gelijkgerechtigde wordt toegelaten, is van geallieerde zijde ingestemd.

Zeer tevreden.

Dittmann, een hoge Westduitse regeringsfunctionaris, heeft verklaard, dat Adenauer zeer tevreden was. De [illegible] unilateraal tot stand gekomen en was geen gevolg van onderhandelingen met West-Duitsland. Dittmann zeide, dat zijn regering het volste vertrouwen heeft, dat de geallieerden zich aan het sta-[illegible] die bij de opstelling gehoord heeft. Volgens het oude statuut immers hebben de Westelijken slechts over twee wetten hun veto uitgesproken. Later werd het veto over de beide wetten opgeheven. Tegelijk met een studiecongres in Londen zou ook in Bonn worden gewerkt aan een volgende herziening.

Bonn — West-Duitsland hoopt in staat te zijn op 12 Maart een definitief plan voor oplossing van de betalingscrisis bij het directoraat van de Europese betalingsunie te kunnen indienen. Zo heeft een hoge functionaris van het West-Duitse ministerie van economische zaken gisteren medegedeeld.

België in de aether

Brussel. — P. Segers, de Belgische minister van verkeer en voorzitter van de Belgische Radioraad, heeft gisteren de eerste steen gelegd voor een nieuwe zenderinstallatie in Waver-Overijssche, die de huidige 20 kw. zender in Veltem zal vervangen. De zender van Veltem is niet krachtig genoeg om alle Belgische luisteraars een goede ontvangst te geven en ook heeft hij geen korte-golf-zender voor het buitenland en de Congo.

De nieuwe installatie, die men in het begin van het volgend jaar gereed hoopt te hebben, zal twee 150 kw-middengolf zenders hebben, die 150 millioen francs kosten, en een 100 kw kortegolfzender voor uitzendingen naar het buitenland en de Congo, die 50 millioen francs zal kosten.

De bevordering van de Belgische propaganda in het buitenland is de reden van de bouw van de nieuwe zenders. België reserveert jaarlijks 20 millioen francs voor deze propaganda.

Dreigende staking

Berlijn. — De 130.000 gemeentewerklieden en employé's van West-Berlijn hebben gedreigd in staking te gaan, als de Senaat hun looneisen niet zal inwilligen.

PAUWENSTAART. — De brede spreiding van een pauwenstaart ontplooit zich hier achter uit een berken groen vlak model, dat getekend werd door Jacques Fath. De aantrekkelijke plooien strekken zich omlaag uit een nauwe corsage, die de slanke, rechte rok van boven afsluit. Repen zwart lamsbont vormen de afwerking voor het hooggesloten lijf en de lange, rechte mouwen.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Aglerof pr.

In het beste huwelijk van de wereld kan het nog voorkomen, dat het op een of andere dag niet botert. Het is natuurlijk maar om een kleinigheid. En toch moeten wij met die kleinigheden voorzichtig zijn, opdat zij geen aanleiding worden tot een zekere verwijdering tussen man en vrouw, die op den duur groter wordt. Daarom enkele nuttige wenken.

Het botert niet vandaag en het is maar een kleinigheid! Het is de moeite niet waard om ze met name te noemen: de deur te hard dichtgegooid, as op de grond gemorst, het zout vergeten in de aardappelen, de soep een tikje aangebrand. En niet zelden gebeurt het, dat op één dag meerdere van deze kleinigheden bij elkaar komen; het wordt dan een echte „pech-dag". Wees dan zo verstandig om niet naar de buren te lopen en te zeggen: „de vrouw van mij laat altijd het eten aanbranden" of „die man van mij gooit altijd even hard de deur dicht". Eerstens is dat schromelijk overdreven, want een enkele keer is nog lang niet „altijd" en vervolgens hebben anderen niets te maken met de intimiteiten van uw huiselijk leven. Klaag over deze kleinigheden ook nooit bij de familie van u zelf of van uw echtgenoot. Zij kunnen er niets aan doen en de moeilijkheden zullen daardoor groter worden.

Laten dus de echtgenoten eerlijk en onder vier ogen zeggen wat er aan scheelt. Want de reden van de strubbelingen zit gewoonlijk dieper dan de kleinigheid van een deur dichtgooien. Er zit iets dwars, misschien in het werk of met derden, en dit uit men bij alles wat in deze omstandigheden irriteert. Zulk een uitpraten van alles, dat hindert, brengt de mooiste oplossing; vooral wanneer dit rustig en kalm gebeurt. De een heeft dan de voldoening om alle leed eens precies te vertellen en de ander zal er spijt van hebben met of zonder schuld een reden tot droefheid geweest te zijn voor degene, van wie hij toch tenslotte heel veel houdt.

Ook de H. Schrift raadt aan om maar niet met een boze bui te blijven lopen en „niet de zon te laten ondergaan over de gemeenschap". Wat er ook tussen man en vrouw moge zijn voorgevallen, nooit zullen zij 's avonds ter ruste mogen gaan zonder met elkaar verzoend te zijn. Toont de een enige toenadering, dan zal de ander dit aannemen en vast vertrouwen, dat het ernstig gemeend is.

Tenslotte vergete men niet, dat men het beste elkanders fouten kan vergeven, wanneer men zelf iedere dag met het vaste voornemen rondloopt om een betere echtgenoot te worden en aan de uitvoering van dat plan ook met hart en ziel werkt. Want dan

Het botert niet vandaag

ondervindt men in zijn persoonlijk leven, hoe moeilijk het is om de goede voornemens, die met de beste wil van de wereld gemaakt zijn, tot een behoorlijke uitvoering te brengen.

En dan kan men het een ander, en zeker de echtgenoot niet kwalijk nemen, wanneer deze er ook een toer aan heeft om goede voornemens uit te voeren en men zal dan gemakkelijk kunnen begrijpen, dat door hem ook wel eens mislukkingen geboekt worden.

Een goed middel om de liefde tot elkander te bewaren is het gebed. Goede echtgenoten bidden elke dag om de ware liefde voor elkaar te bewaren en te vermeerderen, maar op en dag, waarop het tussen hen een beetje hapert, zullen zij extra bidden en zullen zij zich beroepen op het recht, dat zij van God zelf in het sacrament van het Huwelijk ontvangen hebben. En welk recht is dat? Op de trouwdag hebben zij van God het recht ontvangen om door Hem geholpen te worden, zelfs extra geholpen te worden, telkens wanneer zij moeilijkheden in het huwelijk zouden ondervinden, wanneer zij te kampen hebben met elkanders fouten en gebreken, wanneer het moeilijk valt om elkander met trouwe liefde te blijven bejegenen.

En als God helpt, dan helpt Hij goed! Doen wij ons best, dan doet God de rest. Door een leven van geduld en verdraagzaamheid, door een bovenmenselijke liefde tot elkander zullen zij met de dag mooier gaan uitbeelden het heilig huwelijk, dat Christus eens sloot met de H. Kerk.

De uitgeverij Gooi en Sticht te Hilversum heeft op een blaadje van vier bladzijden drie mooie gebeden uitgegeven voor 1 cent per blaadje. Het is in de R.K. Boekhandel verkrijgbaar en zeer geschikt om in uw kerkboek te leggen. Naast het „gebed van ouders voor hun kinderen" en „het gebed voor het gezin" is er ook een gebed afgedrukt dat door iedere(n) gehuwde van tijd tot tijd gebeden moest worden, vooral als het een keer eens „niet botert".

Uit het jaarverslag

Curacaose Ambtenaren Bond verrichtte veel werk

Het Bestuur vergaderde eenmaal per maand en een enkele keer werd een extra vergadering of bespreking gehouden.

Officiële vergaderingen van het Hoofdbestuur vonden niet plaats, doch werd voldoende contact gevonden, o.a. bij de vergaderingen van Georganiseerd Overleg; bij bespreking: ontwerp regeling rechtspositie ambtenaren en bij bespreking: ontwerp positie van de ambtenaren en het ontwerp: eilandregeling

Commissie Georganiseerd Overleg

Als leden en plaatsvervangende leden van de Commissie van Georganiseerd Overleg werden aan de Gouverneur opgegeven en hadden zitting:

als leden de heren: Farjon Gijsbertha, Kooyman, Smit, de Wit en als plaatsvervangende leden de heren: C. J. v.d. Brink, A. A. Capello, A. L. Guilliamse, J. H. Hoffmann, J. J. A. W. van Proosdij.

De vergaderingen van Georganiseerd Overleg werden gepresideerd door de Gouvernements Secretaris, als zijnde daartoe door de Gouverneur aangewezen. Hem moge hier voor de aangename sfeer waarin de besprekingen plaats vonden en het onthaal der vergaderden bereid welgemeende dank worden gebracht.

Als Secretaris trad op de heer Schmeitz.

Aan de heer de Wit, die voordien het Secretariaat vervulde moge een woord van dank worden gebracht voor de door hun als zodanig verrichte arbeid.

Vele onderwerpen werden besproken.

Hoewel de behandelde onderwerpen van belang zijn voor alle ambtenaren, werden de nummers: ambtenarenrecht en de ambtenaar bij de eilandregeling van zodanige groot belang voor de ambtenaren gevonden, dat de commissie, met toestemming van de Voorzitter der Commissie van Georganiseerd Overleg, zich bij de besprekingen over deze onderwerpen heeft uitgebreid met alle andere bestuursleden, alsmede de heren Willemse, Inspecteur v. Politie en Mr v. d. Veen (Aruba), welke laatsten bijzonder bedankt werden voor hun belangrijk aandeel in de besprekingen.

Stichting „Steunfonds"

Als leden van het Bestuur van het Steunfonds traden op de Heren R. C. Bos Verschuur, A. Capello, B. Kitelie, H. P. v. Meveren en J. A. van Proosdij.

Een door het bestuur van de A.C.A.B. benoemde kascommissie onderzocht de boekhouding, welke in orde werd bevonden, weshalve de peningmeester, de Heer Kitelie en het bestuur der Stichting decharge werd verleend.

Stichting Ambtenaren Woningbouw:

Er werden dit jaar geen nieuwe woningen bijgebouwd. Als bestuursleden traden op de heren R. P. Beaujon, W. R. Plantz, S.D. Abad, J.F.N. Winkel, A. v. Wijngaarde, A. M. Smit.

Diversen

Met de Vereniging van Geëmployeerden der Koninklijke Shell, alsmede met de Centrale van Koopvaardij-Officieren werd contact onderhouden door het uitwisselen van periodieken en maand- of bondsbladen.

Het bondsblad

Dank wordt gebracht aan de heer Simoons, die, de drukproeven corrigeerde en aan de heer Monsanto, die het vele werk verbonden aan de advertentie verzorging op zich nam.

De moeilijkheden die een bestuur nu eenmaal bij zijn werk ondervindt, werden gezamenlijk opgelost, dank zij ook veler medewerking buiten het bestuur.

De soms minder aangename kantjes die besturen meebrengt werden door de bestuursleden eendrachtig verdragen. Er heeft wat dit betreft een goede, solidaire stemming in het bestuur geheerst.

Moge ook in het nieuwe bestuur dat de Ambtenarenbond in 9151 langs klippen en gevaarlijke stromen moet leiden, een niet minder goede stemming behouden blijven.

Er staan voor de ambtenaren nog steeds enkele zeer belangrijke regelingen op ons verlanglijstje In..:

een behoorlijke wachtgeldregeling en de regeling van de rechtspositie.

Mogen deze onderwerpen ten spoedigste door het landsbestuur op een bevredigende wijze worden tot stand gebracht.

Toch moge in dit verslag een dankwoord worden gebracht aan degenen die in het afgelopen jaar aan de sociale voorzieningen voor de ambtenaren hebben medegewerkt.
advokaat heeft gekregen, is dezer

GESLAGEN DOOR HET KANAAL. — Shirley May France schreit haar verdriet uit bij haar trainer, Harry Boudekian, nadat zij uit het Engels Kanaal gehaald was na het opgeven van haar tweede poging om er overheen te zwemmen. De foto van Bert Brandt, een staffotograaf van Acme Newspictures kreeg de eerste prijs in de afdeling actuele Nieuwsfoto's bij de prijs-uitdeling voor 1950 van de N. Y. Persfotografen.

Acht millioen vluchtelingen in West Duitsland zijn politiek dynamiet.

Tekenen van toenemend radicaal optreden op politiek gebied onder de acht millioen vluchtelingen in West-Duitsland zijn dezer dagen het onderwerp geweest van discussies in de Bondsdagfracties van de twee voornaamste regeringspartijen.

Is Kather Hitler?

De fractie der christelijk-democratische unie heeft de vraag behandeld, of maatregelen die... genomen ... worden tegen [illegible] lid dr Linus Kather, die [illegible] een jaar geleden scherp [illegible] wegens zijn radicale woordkeuze en opzwepende toespraken tot vluchtelingen-bijeenkomsten. Kather heeft in Bonn een betoging van 15.000 vluchtelingen geleid die een verloop heeft gehad, dat in regeringskringen te Bonn hoogst bedenkelijk werd geacht. Bij deze betoging werden uitroepen gehoord als: **„Kather, beveel, wij volgen" en „Weg met de regering".**

De minister van financiën, Schaeffer, werd er voorgesteld als „vijand van de verdrevenen nummer één. Ook minister Lukatschek, die met het probleem der verdrevenen belast is, werd op beledigende wijze aangevallen. Voorts werd gedreigd met acties tegen particulier bezit wanneer niet aan de eisen der vluchtelingen wordt voldaan.

De protesten richtten zich tegen het wetsontwerp der regering tot verdeling van de oorlogslasten, dat naar de opvatting der vluchtelingenorganisatie met de rechten van de van haar bezit beroofde bevolking niet voldoende rekening houdt.

In de fractie der C.D.U. werd een zodanig optreden tegen partij-leden ontoelaatbaar geacht. Kather, die in Hamburg zelf een winstgevende praktijk als dagen door dr Adenauer ontvangen in bijzijn van de beledigde ministers.

Geen maatregelen tegen hem

Er werd evenwel geen besluit tegen hem genomen, hetgeen wordt toegeschreven aan de omstandigheid, dat de partij met dr Kather ook de steun van de massa zijner volgelingen zou verliezen. Ook de liberale fractie heeft het geval besproken en zij heeft bekendgemaakt, dat geen der tot deze partij behorende vluchtelingen van plan is uit te treden. Een afscheiding van de vluchtelingen van plan is uit te treden. Een afscheiding van de vluchtelingen uit de politieke partijen zou tot vergaande politieke consequenties kunnen leiden, aangezien zij, (hiermede heeft Kather gedreigd) tot een eigen groepering der vluchtelingen in het federale parlement zou kunnen leiden. In enkele landelijke parlementen bestaat zulk een groepering reeds, doch het streven der partijen is erop gericht om haar op het federale niveau te voorkomen.

— De procedure- en begrotingscommissie van de algemene conferentie der UNESCO heeft eenparig een ontwerp van internationale conventie goedgekeurd, dat de opheffing van de economische beperkingen op de handel in boeken, dagbladen, kunstwerken, documentaire films e.d. beoogt.

De geallieerde Hoge Commissie heeft besloten de 75.000 werken van de bibliotheek der Wilhelmstrasse, inzonderheid juridische, staathuishoudkundige en politieke wetenschappelijke werken aan de West-duitse autoriteiten terug te geven.

SCHRIJVER EN STER. — Hollywoods nieuwste filmster, een temperamentvolle poes, die de titelrol zal vervullen in „Rhabarber" heeft een peinzende ontmoeting met H. Alleen Smith, de bekende Amerikaanse humorist, die het boek schreef waarop de film gebaseerd is. Smith bevind zicht op het ogenblik in Hollywood om besprekingen te voeren over het stuk.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Rust in Rome

In Rome is het nu voor automobilisten verboden te toeteren.

Hij, die zijn claxon gebruikt en niet kan bewijzen, dat hij handelde uit nood, gaat onherroepelijk op de bon.

En stil dat het nu is in Rome!

Blijft in de fietsen.

Vijf minuten nadat de 20-jarige Françoise Delegarde, Parijs, met een fietsenmaker in het huwelijk was getreden, ging zij er vandoor met een wielrenner.

Stradivarius onder de bijl

— Enige dagen geleden besloot de café-houder Bonne te Sint Niklaas de rommel in een der zolderkamers van zijn huis op te ruimen. Bij de goederen bevond zich een viool, die Bonn in 1943 te Hamburg van een handelaar in tweede handsgoederen had gekocht.

De 13-jarige zoon Walter kreeg van zijn ouders toestemming de viool, die hij vaak als speelgoed had gebruikt, in stukken te hakken.

De aandacht van mevrouw Bonne werd evenwel getrokken door een etiket, dat zij vond aan de binnenkant van een der gaaf gebleven waden. Op het etiket stond te lezen: „Antonius Stradivarius Cremonensis faciebat anno 1719". Op het etiket was tevens een zegel met de letter A.S. aangebracht. Het is nu de taak der deskundigen om na te gaan, of het vernielde muziekinstrument werkelijk door Stradivarius werd vervaardigd.

Ofschoon de viool voor de muziekkunst verloren is, koestert de heer Bonne het voornemen, het instrument te laten herstellen om het ten geschenke te kunnen geven aan de oudheidkundige kring van Waasland te Sint Niklaas.

Vogels.

Een half jaar lang zijn vier Engelsen — twee mannen, twee vrouwen — door de binnenlanden van Zuidwest-Africa getrokken op zoek naar exotische vogels (ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek).

Zij hadden twee inboorlingen bij zich, die de vogels prepareerden onmiddellijk nadat zij waren geschoten.

De totale vangst bedroeg 1400 vogels.

Hij zal ze wel eten

Alois Skalsky, een 50 jarige magere en hongerig uitziende Oostenrijkse vrachtautobestuurder, heeft aangeboden in één maaltijd 100 eieren achter elkaar op te eten, mits iemand anders ze betaaldt. Hij zegt, dat dit een peuleschilletje voor hem is, aangezien hij elke dag 80 tot 100 rauwe eieren kan eten.

Voor de afwisseling neemt hij ook wel enkele dozijnen eieren met schaal en al tot zich. Ook ziet hij kans in één maaltijd 3 KG rauwe biefstuk naar binnen te werken.

Alois staat bij de buurtgenoten als „de struisvogelman" bekend. Zijn vrouw klaagt: „Ik kan hem niet alle voedsel geven, dat hij zou kunnen verwerken. Maar ik moet hem elke dag ½ KG vlees geven".

Alois heeft nog nimmer een dokter over zijn maag geraadpleegd.

Berouw

In Mechelen kreeg een verpleegster zo hevige twist met haar verloofde, dat zij een mes greep en de jongeman ernstig verwondde. Onmiddellijk daarop kreeg zij spijt van haar daad, legde een noodverband en redde daarmee haar verloofde het leven.

De politie heeft nu een onderzoek ingesteld.

Geschorst leven

— Arbeiders, die bezig waren met het afbreken van een in 1915 gebouwd strandcafé, hbben in het metselwerk van een muur een zeekrab gevonden, die, na 33 jaar hierin opgesloten te zijn geweest, nog leefde. Plaatselijke deskundigen staan voor een raadsel. Zij verklaren, dat exemplaren van dit soort krab normaal slechts tien jaar leven.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

Naar Duinkerken ging hij. Dichter bij het hol van de Britse leeuw. Een commando op de **Jersey** wachtte hem. Hij had haast. Hij zou tonen, zijn rang waard te zijn.

Met voortvarendheid verzorgde en bemande hij zijn onderhebbende schepen, voer uit, passeerde de Vlaamse banken, het Nauw van Calais en de jacht begon. In het druk bevaren Kanaal behoefde hij niet lang op de vijand te kruisen.

Een Brits convooi met een eskorte-kruiser, die als een waakhond de vrachtvaarders bijeenhield, was Cassards eerste prooi. Enteren die kruiser! Met beleid en vurigheid. De Britten konden waarlijk niet overal tegelijk hun linieschepen dirigeren. Ze hadden de handen vol in de Middellandse zee, de West, de Oost, ja waar niet! Bovendien, kapers van het ras van Cassard lieten zich niet door vlagvertoon afschrikken, evenmin als kraaien door vogelverschrikkers.

Het convooi was stellig te zwak geëscorteerd. Het enige oorlogsschip werd genomen. En hierna was de kudde koopvaarders zonder herders. Ieder zocht een heenkomen. Dat dit niet altijd een goed heenkomen was, bleek wel, toen Cassard na de operatie een overzicht van de buit kreeg: behalve het oorlogsschip nog zes handelsschepen. Hij nam ze mee naar Duinkerken.

Nauwelijks had hij deze vangst thuisgebracht, of hij ging er opnieuw met een klein flottielje op uit. Overbruisend van ijver, ambitie, eerzucht, eiste hij van zichzelf en zijn onderhebbenden het uiterste. Bij de kaapvaart moet men geluk hebben, evenals een jager in het veld, een hengelaar in de sloot. De zee is wijd, de mogelijkheid, dat de buit ongezien passeert, is er altijd. 's Avonds en 's nachts was er niets te beleven, behoudens een achtervolging. Maar evenals een volijverig jager, ondernemend en zelfverzekerd, meer voor zijn geweer krijgt dan een luie, weifelmoedige collega, zo ontmoette Cassard ook meer dan een ander. En dan opperde hij geen bezwaren om aan een actie te ontkomen — dat deden de lieden, die overal tegenop zagen — maar schoof juist alle opgeworpen moeilijkheden ter zij, en handelde.

Bij de Sorlingues ontdekte hij een wolk van zeilen! Hij telde snel 34 schepen. Het was een convooi van vrachtschepen onder bescherming van de **Exeter,** een sterk Brits oorlogsschip van 48 stukken. En de koopvaarders waren evenmin weerloze lammeren. Iedere handelsschipper, hoe klein zijn schip ook was, had zijn geschut. In dit convooi waren verschillende bodems met twintig stukken.

Zie nu Cassard. Hij had honderd gegronde redenen kunnen aanvoeren om zich niet aan deze sterke vloot te vergrijpen. Een voorzichtig, minder agressief kaper zou op een afstand het grote convooi gevolgd hebben om des avonds het een of andere achtergeraakte schip weg te slepen. Cassard echter, de ontembare, wendde het rechtstreeks naar de **Exeter.** Met een scherp artilleriegevecht hield hij het Britse linieschip in toom. Drie uur achtereen hield hij dit vol, zonder te enteren, of enteren toe te laten. Intussen seinde de herder aan zijn schapen: Berg je, ik kan je niet meer helpen.

Terwijl Cassard met de wegzeilende **Exeter** in vuurgevecht bleef, verspreidden de handelsschepen zich om de dichtstbije haven te bereiken. Het was de beste tactiek, want het kleine Franse eskader kon nu 'slechts' vijf vaartuigen vermeesteren. De invallende duisternis was de oorzaak, dat de anderen ontkwamen.

Cassard telde de buit op: 1150 ton, 56 kanonnen; geschatte waarde een half millioen francs. De Gazette zorgde weer voor de publicatie. Cassard was dubbel en dik zijn tractement waard. Zo dacht Parijs er ook over. In een klap haalde hij 250 maal 's konings gratificatie uit de zee. De koning behoefde geen berouw te hebben van de benoeming van deze Nantenaar. Ten spijt van de heren addellijke officieren, die hem benijdden om zijn successen en stijgende populariteit, kwam er een nieuw bewijs, dat hij in de hoogste marinekringen een goede naam had.

Een brief uit Parijs. De heer Cassard wordt verzocht, zich naar Toulon te begeven, waar hij enige schepen te zijner beschikking zal vinden. Aan de autoriteiten van Toulon is opgedragen, de schepen van alles te voorzien."

Toulon! Naar Zuid-Frankrijk dus. Er was haast bij. Nantes zag hem niet meer. Jacques behoorde aan Frankrijk. Met het kapen was het voorlopig gedaan. Zou het wellicht met de oorlog gedaan zijn? Er gingen de wildste geruchten over een spoedige vrede. 's Konings gezanten waren aan het onderhandelen in Den Haag.

Op zijn reis dwars door Frankrijk van het noorden naar het zuiden zag Cassard, hoe ontzettend de toestand was. Het land scheen aan het eind van zijn krachten. Lodewijks legers gingen van nederlaag tot nederlaag. De vijand was al in Madrid. Aartshertog Karel van Oostenrijk deed er zijn intocht. Maar het Spaanse volk verdreef de vreemdeling weer. Het bleef trouw aan Lodewijks kleinkind, Filips van Anjou. En voort woedde de oorlog, in Italië, Duitsland, België. Men zei, dat de weg naar Parijs reeds voor de legers der bondgenoten openlag.

In de strenge winter van 1708 op '09 leed het Franse volk verschrikkelijk. Soldaten vroren dood. Op het platteland heerste hongersnood. In de grote steden kwam het volk tot oproer. Boomen wijngaarden werden vernietigd. Handel en bedrijf lagen stil. Troepen rovers en deserteurs zwierven plunderend door de dorpen. Het volk, de geestelijkheid schreeuwde en bad: Geef ons vrede!

En het was in deze nood, dat de oude koning het hoofd boog en door zijn gezanten aan de mogendheden liet vragen, hun voorwaarden bekend te maken.

„Nu hebben we hem in onze macht," juichten de mogendheden reeds. „Wij kunnen eisen, wat wij willen." En zij decreteerden: erkenning van aartshertog Karel als koning van Spanje; het terugtrekken van alle Franse troepen uit dat land; teruggave van alle veroverde gebieden.

Dit was zelfs voor een verslagen koning en volk teveel. De veroverde gebieden afstaan, daarin kon hij berusten. Dat kwam Frankrijks eer niet te na. Maar het Spaanse volk en zijn kleinzoon verraden, die schande was ondragelijk voor de vorst. Lodewijk liet deze onterende voorwaarden alom bekendmaken en vroeg aan het land! „Zult gij dulden, dat uw koning en gij zelf zo gekrenkt worden?"

En in weerwil van alle nood en ellende antwoordde het hart van Frankrijk: „Nimmer! Trouw aan de koning! Naar de legers! Naar de schepen!"

Een vlam van vaderlandsliefde sloeg omhoog. Duizenden snelden opnieuw te hulp, meldden zich als vrijwilliger bij de legers, zelfs knapen van vijftien jaar sloten zich bij de troepen aan. Wie te zwak en te klein was om een musket te hanteren, kreeg een speer.

Het was in deze critieke dagen, dat Cassard in Toulon aankwam. Wat zijn nieuwe taak was, wist hij nog niet. Eén ding was zeker: kóren moest er komen, hoe dan ook! Want het volk stierf van honger. En nu de west- en de noordkust geblokkeerd waren en er niets uit Amerika over de oceaan binnenkwam, lag Frankrijks enige kans nog aan de zuidkust. De Middellandse zee. De convooien uit Italië, Griekenland, Klein-Azië en de eilanden moesten open havens hebben om binnen te lopen. Want Albion hield Frankrijk in zijn worgende greep.

De oorlogshaven Toulon! De naam reeds betekende vоor Cassard, dat hij met de Barbarijse zeerovers te doen zou krijgen. De schuimers van Salé. Hij had nog iets met hen te vereffenen, de moorden en gruwelen op zoveel brave Franse zeelieden en geestelijken. Eens had hij als knaap een veroverde vlag van die duivelse Rabats gezien: een zwarte doek, daarop het skelet van de dood, met de speer in de ene, een uurwerk in de andere hand. Nu, het werd meer dan tijd, een staaltje van zijn plicht, om ook eens met een piratenlap thuis te komen, en zijn raas vol met gehangenen!

Inderdaad vond hij te Toulon, toen hij er begin 1709 aankwam, drie schepen te zijner beschikking, of liever, twee grote schepen, de **Eclatant** en de **Sérieux,** en een korvet de **Diligente.**

NIEUWS VAN OVERAL

Sprak over Pétain

Parijs. — De prefect van het departement Seine heeft de pers een verklaring ter hand gesteld, waarin hij mgr Feltin, de r.k. aartsbisschop van Parijs, verwijt tactloos gehandeld te hebben door tijdens een godsdienstoefening in de Notre Dame het lot van Pétain ter sprake gebracht te hebben, waarop door in de kathedraal aanwezige mensen met handgeklap werd gereageerd. De prefect zelf had bij wijze van protest de kerk verlaten.

Het Parijse gemeenteraadslid Vigier verklaarde, dat de aartsbisschop ten aanzien van Pétain ongeveer hetzelfde gezegd had als generaal De Gaulle. Ook hij had de kerk verlaten.

Anderzijds wordt gezegd, dat de aartsbisschop zelf door het appalus verrast was en het terstond trachtte te doen ophouden, aldus meldt de „Neue Zuericher Zeitung".

HIJ IS WEER IN TOP. — De Panama strooien hoed heeft zich weer op het toneel van de Franse mode gewerkt, nu de ontwerpers Maud en Nano een vlug model van ruwe stro gebracht hebben, dat diep naar voren op het hoofd zit. De klok-vormige rand eindigt in een hoge geperste kroon.

India weigerde visa

New Delhi. — India heeft geweigerd visa te verstrekken aan buitenlanders, die in April een vredesconferentie te New Delhi willen bijwonen. Het is mogelijk, dat deze conferentie, die voornamelijk door communisten wordt georganiseerd, thans buiten de provincie Delhi zal worden gehouden.

De reden, is gelegen in het verbod op openbare bijeenkomsten, dat voor deze stad geldt, zo heeft de Indiase minister van binnenlandse zaken in het parlement meegedeeld. De regering had geen bezwaar tegen „bijeenkomsten van het vredescongres als zodanig".

Omschakeling van E.C.A. fondsen.

Washington — „De mogelijkheid bestaat, dat de E.C.A.-fondsen zullen worden gebruikt voor versterking van de verdediging van Nederland, België en andere Europese landen; er kan wijziging in de bestemming van de E.C.A.-gelden worden verwacht" zo verklaarde een woordvoerder van de Amerikaanse regering Maandag tegenover een vertegenwoordiger van het Ierse persbureau.

Geen beperkingen.

Rio de Janeiro — President Vargas heeft in een radio-rede medegedeeld, dat de Verenigde Staten Brazilië verzekerd hebben, dat geen beperkingen zullen worden ingesteld op de invoer uit Brazilië van koffie of cacao, tenzij oorlogsomstandigheden dit noodzakelijk maken.

Geheimen der Zeebodem

HET SCHOONMAKEN VAN KORALEN.

Op plaatsen waar koralen worden gevonden, ziet men in menig huis koraaltjes te pronk staan. Ja zelfs kan men ze in winkels kopen. Ik heb er versteld van gestaan, welk een rommel er in het buitenland wordt aangeboden, en hoe schandalig veel geld men ervoor durft vragen. Een deerlijk gehavend en niet geprepareerd stukje hertengeweikoraal, dat bij ons voor afval doorgaat, werd me voor „slechts" een dollar aangeboden. Neen, gelukkig stelt men op de Benedenwindse eilanden hogere eisen. Wat hier als souvenir wordt verkocht, ziet er over het algemeen behoorlijk en gaaf uit.

Het schoonmaken is de kunst. Al het vuil moet eruit verwijderd worden, en toch mag het oppervlak niet aangetast zijn. De eenvoudige vissers en kustbewoners laten heel het proces eenvoudigweg door de zon en de wind afhandelen. Maar schoon zijn de koralen dan allerminst. Beter is ze uitkoken of laten weken in een soda-bad. Maar ook zo krijgt u er al het slijm niet uit. En het geringste beetje vuil, dat achterblijft, veroorzaakt na enige tijd lelijke vlekken.

Een paardenmiddel, dat veel wordt toegepast, is het spoelen in water, waarin wat zoutzuur is opgelost. Dat maakt schoon, ik garandeer het u, maar veel te schoon. Heel het koraaloppervlak is aangevreten, de glans is verdwenen.

André en ik hebben ieder een eigen methoden uitgevonden, die aan beide eisen voldoet, en de test van zeven jaren glansrijk heeft doorstaan. Herhaaldelijk heeft men er ons naar gevraagd, en men is even wijs gebleven. De firma Paul van Venlo en Co. heeft enkele werkwijzen, die niet tot de geheimen der zeebodem, maar tot die van de smid behoren.

PAUL VAN VENLO.

Picard weer de diepte in.

Brussel — Prof. Piccard, bekend door zijn stratosfeertochten en diepzee-onderzoekingen, is naar Toulon vertrokken, waar hij in de marinewerkplaats met ingenieurs van de Franse vloot zal werken aan de constructie van de drijver van de stalen kogel, waarmede hij twee jaar geleden in de nabijheid van Dakar tezamen met prof. Cosyns proeven heeft genomen. Zoals men zich zal herinneren, moesten de afdalingen onder de zeespiegel toen echter worden stopgezet, omdat de drijver, die de stalen kogel weer naar de zeeoppervlakte moest brengen, niet aan de verwachtingen voldeed.

Verwacht wordt, dat prof. Piccard en prof. Cosyns nog voor het einde van dit jaar opnieuw met de stalen kogel naar de bodem van de zee zullen afdalen. De onderneming zal gefinancierd worden door het Belgische fonds voor wetenschappelijk onderzoek, de Franse marine, het „Centre national Français de la recherche scientifique" en het „Institut Français de recherches océanographiques".

De Kerkdiensten tijdens de vastentijd.

Groot Kwartier.

H.H. Missen in de week 6.30 en 7 uur. Op Zondag 5, 7 en 8.30 uur (gezongen), H. Kruisweg op Zondagavond 7 uur. Lijdensmditatie (Nederlands) op Maandagavond halft acht door Z.E. Pastoor Th. Bartel. Biechten iedere ochtend van 6 tot 8 en 's avonds van 6 tot 8 uur, behalve op Zondag, Zaterdag buitendien van 3.30 — 8 uur n.m. Catechismus voor kinderen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, elke Woensdagmiddag om 4.30 uur in de Zusterschool van

Parochie Suffisantdorp

H.H. Missen Zondag om 5.30 en 7.00 uur, Zaterdag 6.45 kindermis, Woensdagavond 7 uur English Service.

Gelegenheid tot biechten, Vrijdagavond van 6 — 8 uur en Zaterdag van 8.30 — 10.00 v.m. en 3.30 — 6.00 uur n.m.

San Mateo.

H.H. Missen, door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag 6, 6.30 en 7 uur, op Zondag 6.30, 7.45 en 9 uur (gezongen). Iedere avond (behalve Zondag) Rozenhoedje om 7 uur, Vrijdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pastoor Lamers O.P. Gelegenheid tot biechten 's ochtends na de H.H. Missen, voorts na het Rozenhoedje en Zaterdag buitendien nog van 4 tot 8 uur des avonds. Lof, Zondag 7 uur, catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Zaterdag 10 uur v.m.

Kathedraal.

H.H. Missen door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag 6, 6.30 en 7 uur, Zondag 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, behalve op Vrijdagavond, 7 uur, Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pater M. Latour O.P. Zondagavond 7 uur Kruiswegoefening, Woensdagavond 7 uur Lof ter ere van de H. Jozef. Gelegenheid tot biechten 's ochtends na de H.H. Missen, 's avonds na het Rozenhoedje en Zaterdag van 4 uur af.

Wishi.

H.H. Missen in de week om 6.15 uur en 7 uur, op Zondag om 5, 7 en 8.30 uur (gezongen). Iedere avond 7 uur Rozenhoedje. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Dinsdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. heer Henriquez. Biechten iedere ochtend na de H.H. Missen en 's avonds na 7.15 uur, buitendien op Zaterdag van ?.?? — 8.00 Catechismus voor diegenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, iedere Zaterdag om 9 uur v.m.

Jandoret.

H.H. Missen, iedere ochtend om 6.30 uur, Woensdag 5 uur, Zaterdag 7 uur (kindermis), Zondag 5 uur (gezongen) en 8.30 uur kindermis. Zondagavond 6 uur Kruisweg. Biechten: iedere ochtend na de H.H. Missen, Zaterdagochtend tot 10 uur v.m. en 's middags van 4 tot 8 uur, Dinsdagmiddag van 4 tot 6. Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Woensdagmiddag 4.30 uur in de school.

Pietermaai.

H.H. Missen 5.30, 6 en 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, Dinsdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pater Th. Willers O.P. Gelegenheid tot biechten elke morgen van 6 uur af en 's avonds na 7 uur, op Zaterdag bovendien nog van 4 tot 6 en na 7 uur. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, Maandagmiddag 4 uur in de Zusterschool.

Santa Rosa.

H.H. Missen 6.30 en 7 uur, Woensdag 5.30 uur gez. Mis ter ere van de H. Jozef, Vrijdag 6 en 6.30, Zondag 5 en 7.30 uur en 9 uur (gezongen). Zondag 5 uur Kruisweg, Dinsdagavond 6.30 Rozenhoedje en Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor C. Lamers O.P. Iedere dag na de H.H. Missen biechten, Zaterdag de gehele dag Catechismus voor degenen, die niet de R.K. School bezoeken, Maandagmiddag 4 uur in de Zusterschool.

S. Maria.

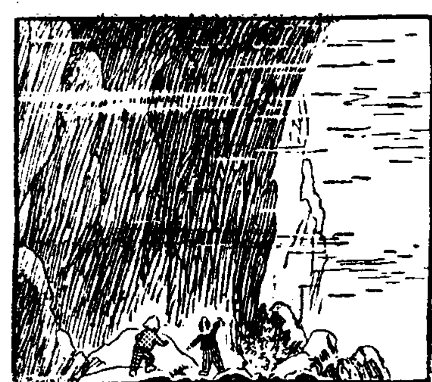
H.H. Missen iedere werkdag om 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag 5 en 8.30 (gezongen). Zondagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor R. J. Weenink, Vrijdagavond 7 uur Kruisweg. Biechten, 's morgens na de H.H. Missen en Zaterdagmiddag van 4 uur af.

Rupert's Elfenbel.

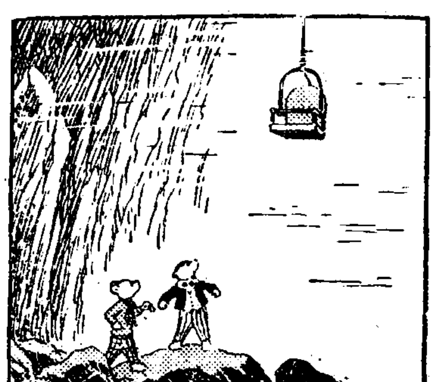
25. Hij keert naar zijn post terug en de twee gaan alleen verder. Voetje voor voetje schuifelen ze over het rotspad tot ze in een dal terecht komen, waar ze helemaal in de mist verdwijnen. Ze kunnen haast niets zien, daarom houden ze elkaar stevig vast, dat is veiliger, vindt Rupert.

„Wat is het hier toch stil", fluistert Dirk. „Maar wat bedoelde de elf met te zeggen, dat we de echo moesten volgen? Ik hoor niets". „Ik denk, dat ik mijn Elfenbel moet gebruiken", antwoordt Rupert en dadelijk geeft hij met zijn mesje een tik op de bel.

26. Er heerst een ogenblik stilte, maar dan keert de heldere toon van het belletje weer terug. „Ja, nu weet ik het", roept Rupert dol gelukkig uit. Hoewel ze nu de juiste weg kennen, komen ze toch maar langzaam vooruit, want niet alleen wordt de mist steeds dikker en dikker, doch ook de weg is niet gemakkelijk te volgen. Ze moeten over rotsen klauteren, stoten nu en dan tegen stenen aan, of komen in een kuil terecht.

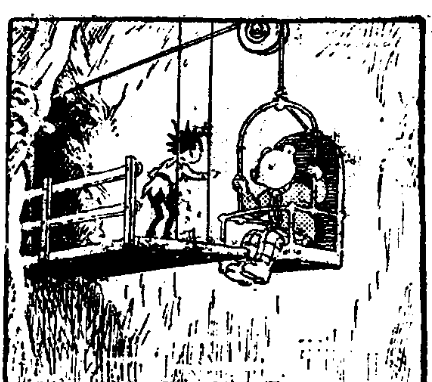
Plotseling staan ze voor enkele reusachtige rotsen. „Wat nu gedaan?" zegt Rupert wanhopig. „Deze rotsen hellen naar buiten, dus hoeven we niet te proberen er overheen te klauteren". „Laat ons eens kijken of we hier of daar geen weg vinden", moedigt Dirk hem aan.

27. Rupert en Dirk aan het zoeken. Elk plekje wordt betast en bekeken, maar zonder succes.

„Misschien zijn we op het laatst de juiste richting kwijtgeraakt", zegt Rupert. „Laten we nog eens bellen". Dirk vindt dat geen gek idee. Een paar heldere tonen, die de stilte verbreken, waarna er onmiddellijk een lichtje boven hun hoofden verschijnt en direct daarop bengelt er iets naar beneden.

Ze kunnen in de mist niet goed zien wat het is, doch weldra kunnen ze een soort stoeltje onderscheiden. Het stoeltje zit vast aan een touw en komt recht op hen af. Zou het voor hen bestemd zijn? Er is slechts plaats voor één.

28. Verbaasd kijken ze er naar en weten niet goed wat te doen. „Weet je wat", besluit Rupert, ik heb de Elfenbel gekregen, het is daarom beter, dat ik er in klim". Zo gezegd, zo gedaan en o wonder, nauwelijks is hij er in gezeten of hij wordt met stoel en al omhoog getrokken en mag de verbaasde Dirk hem nakijken. Rupert klemt zich angstig aan de stoel vast en voelt zich niet erg op zijn gemak zo zwevend tussen hemel en aarde. Plotseling een korte ruk aan het touw en hij houdt stil voor een brug, die uit de rots steekt. Voor de derde maal komt hij een verbaasde elf tegen en het duurt niet lang of Rupert staat naast hem op de brug.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

HOOFDSTUK X

IN DE GEVANGENIS

Men vorste ijverig naar de moordenaars van Amberg, maar vond geen enkel spoor. Spoedig had men nagevraagd, hoe laat de linnenkoopman, toen hij van Ulm kwam, Geislingen was binnengereden; bij wie hij zich daar opgehouden en wanneer hij zijn weg in de richting van het dal genomen had. In Deggingen had hij bij de waard van „het Hert" een kruikje wijn gedronken, zo omstreeks schemeringstijd, had voor twee vrouwen, die naar Mühlhausen wilden op de wagenkist plaatst gemaakt en had met haar druk gepraat, tot hij ze in de buurt van haar woonplaatsen weer liet afstijgen.

Van daar af wist niemand, wat er verder gebeurd was. De trouwe hond die hem vergezeld had, lag met afgesneden hals op zij van de straatweg. De wagen was aangevallen, de linnenkoopman met een knuppel verdoofd, met messteken gedood en toen in de struiken gsleept. De geldriem, die hij om het lijf placht te dragen als hij van de markten terugkeerde, was verdwenen; wat hij verder aan waarde bij zich droeg: de ringen aan zijn vingers, de zilveren gespen en knopen aan zijn kleren en een kostbaar kleinood, dat hij in de wagenkist voor zijn vrouw Judith meebracht, waren niet aangeroerd. blijbaar door de grote haast, waarmee de rovers hadden moeten handelen. Dat was alles, wat er op te merken viel.

De dievenbende die de voogd in de bossen vermoedde, was niet te ontdekken. Integendeel; nooit waren de kippen op de erven, worsten en zijden spek in de schouwen zo veilig, noch ooit de hele streek zo rustig geweest als juist in de laatste weken. Het boevenpak, dat anders in de tijd der korter wordende dagen het land onveilig maakte, was verdwenen, waarschijnlijk uit angst voor de Wiesensteiger folterkamer, die toenmaals zo'n treurige beroemdheid had.

Nergens een spoor, nergens iets verdachts — slechts een zacht gefluister, een gerucht, onbepaald en verward. Als op onzichtbare voeten gleed het van huis tot huis; ieder wist er van en waagde het toch nauwelijks den vertrouwdsten vriend toe te fluisteren: dat die Katholieken, die van de predikanten niets wilden weten, beweerden, dat de boze over de linnenkoopman macht gekregen had, hem levend gewurgd en gedood had, omdat hij zich lang geleden aan het Moeder Godsbeeld te Dozburg vergrepen had.

Wie herinnerde zich de misdaad niet? — Maar terwijl sommigen, namelijk zij, die op die dag te Dozburg overwinnaars waren gebleven, slechts de linnenkoopman met opgeheven bijl zagen staan, dachten de anderen die toen op de vlucht waren gegaan ook aan de jongelui, die met getrokken jachtmes tegenover Amberg had gestaan.

Enkele dagen nadat het lijk van de vermoorde bij St. Leonard was begraven, trad Judith Amberg, in rouwgewaad gekleed, doch met opgeheven hoofd in de kamer van de voogd en klaagde de jager Hendrik Wiegand aan als verdacht van moord. Had hij niet reeds een keer ten aanschouwe van een ganse menigte zijn jachtmes tegen Amberg getrokken? Had hij met zijn moeder en zijn gehele familie hem niet dodelijk gehaat als den ijverigsten aanhanger van de Lutherse leer?

Hendrik werd gevangen genomen en in een getraliede stevige ruimte in de schuur voor de grafelijke tienden opgesloten, daar in het keldergewelf van het raad- en rechthuis toenmaals twee van toverij aangeklaagde vrouwen zuchtten.

Het onderzoek duurde lange tijd.... Hoe men ook naspeurde en vorste, doorslaande bewijzen waren er niet te leveren. Het enige, wat ten nadele van Hendrik sprak, was dat ogenblik van heilige verontwaardiging, toen hij ter verdediging van het Genadebeeld zijn hartsvanger getrokken had. Maar al had hij de gewapende hand opgeheven om te beschutten, wat hem heilig en vererenswaard was, toch had hij geen gebruik van het wapen gemaakt, ook dan niet, toen Filip Amberg de bijl op hem liet neersuizen. Nog heden droeg Hendrik's schouder het litteken van de bekomen schampwonde. Met deze omstandigheden werd echter geen rekening gehouden.

Sinds dat uur zou de jager de linnenkoopman Amberg een onverzoenlijk haat toedragen hebben zo luidde de aanklacht, hoezeer ook Hendrik verzekerde, dat zulk een haat hem geheel vreemd gebleven was.

Ongeroepen verscheen Hans Rieter de schoonvader van den verslagene, om voor Hendrik getuigenis af te leggen.

„Bijna dagelijks", zei hij, „is de jongeling mijn huis in- en uitgegaan en nooit heb ik bemerkt, dat hij een afkeer had van mijn schoonzoon. Al bleef Hendrik evenals ik het oude geloof trouw, zo haten we toch in geen geval hen, die de nieuwe leer aanhangen. Daarom ben ik ook steeds de arme Filip met vaderlijke genegenheid tegemoetgekomen heb hem mijn achting nooit onttrokken; integendeel, steeds heb ik als vroeger omgang met hem gehouden en hem vriendschap bewezen en immer alles vermeden, wat tot twist en tweedracht aanleiding had kunnen geven. Ook ben ik getuige geweest dat Hendrik Wiegand mijn schoonzoon altijd vriendelijk en eerbiedig gegroet heeft, als hij hem ontmoette, hoewel hij er nooit pleizier van had waarover ik hem troostte en op betere tijden wees".

Als een patriarch stond de grijsaard in de donkere gerechtskamer, met diepe kommer, maar ook met vriendelijkheid en goedheid op de eerwaardige gelaatstrekken, zodat zelfs de ruwe voogd geen woord van tegenspraak vond, maar zwijgend het getuigenis in het protocol liet opnemen.

Nog een andere eerbiedwaardige grijsaardsgestalte kwam wankelend door de kerkstraat naar het raadhuis: de Stiftsheer en pastoor Martin, die lange jaren de voet niet over de drempel van zijn huis gezet had. Een zeer gewichtige omstandigheid kon hij ten voordele van Hendrik aanvoeren en hoewel de door de jicht geplaagde ledematen hem nauwelijks droegen, verscheen hij toch op de arm van zijn trouwe dienaar en een stok geleund in de gerechtskamer.

Op die Woensdag, de dag van de moord, was de jager tegen de avond bij hem geweest en had hem een zeer zeldzaam natuurwonder gebracht, dat hij in het Leuenwoud gevonden had: een sierlijke mosplant, nog half plant en reeds half steen zodat voor de kanunnik eindelijk na lang vorsen een gewichtige vraag opgelost was, en hij nu met eigen ogen gezien had dat het de geelwitte kalk is die alles, wat in haar bereik komt verhardt en versteent, terwijl ze er toch de uiterlijke vorm aan laat, zoals het kwaad en de zonde, vooral de valse leer het innerlijke wezen van de mens veranderen en hem in een geestelijke dood doen verstijven, hoewel hij uiterlijk toch onveranderd voortleeft. Zonder op die laatste opmerking in te gaan, vroeg de voogd nauwkeurig naar het uur, waarop de jager uit het huis van den kanunnik was heengegaan, en toen bleek het, dat dit kort voor de tijd geweest was, waarop de moord kon gepleegd zijn. De kanunnik had hem een beker wijn laten schenken; toen had Hendrik zich de poort uitgespoed naar de houtvesterswoning die buiten de muren lag. Vandaar tot aan de plaats der misdaad, waar vóór Mühlhausen aan de hellende wegrand de grote linde staat, is het nauwelijks een kwartier lopen. Hendrik's onschuld was dus door het getuigenis van de kanunnik niet onomstotelijk vastgesteld, hoewel het ook geheel onwaarschijnlijk leek, dat hij alléén en in zo ongelooflijk korte tijd de daad zou volvoerd hebben.

Nog vele getuigen traden op voor Hendrik's onbsproken gedrag en rechtschapenheid; zij verzekerden, dat hij steeds open en eerlijk had gehandeld zonder valsheid of arglist en dat hij wel in staat was om in een plotseling opkomende toorn de hand op te heffen, doch nooit zo laf om de tegenstander uit een hinderlaag verraderlijk te overvallen.

Doch wat zij ook aanvoerden en beweerden, het bleek nutteloos gepraat te zijn tegen het steeds wederkerende, door niets gerechtvaardigde verwijt der tegenstanders, dat Hendrik de linnenkoopman gehaat had sinds die dag op Dozburg.

Kaaimannen fokkerij

Het klinkt bijna ongelofelijk als men van kweekplaatsen spreekt, waarin met opoffering van geld en arbeid kaaimannen worden geteeld en .... toch bestaan zij.

Vroeger voerden de landverhuizers, die zich in de Zuidelijke Staten van Noord-Amerika vestigden, een verbitterde verdelgingsoorlog tegen die gepantserde reuzenhagedissen, die in het stille water aan de oever van meren en zeeën, in moerassen en poelen, maar vooral aan de uitmondingen van de rivieren op buit loerden. Men doodde ze met kogels of met een vergiftigd lokaas aan sterke angels en zetten de strijd zo onafgebroken voort, dat zij in de Staten aan de Golf van Mexico gelegen en in de uitgestrekte moerassen aan de mond der Mississippi-rivier geheel uitgeroeid waren. In de rivieren en poelen van Zuid-Amerika leven zij tegenwoordig nog bij duizenden.

Veel voordeel was er vroeger met die kaaimannenjacht niet te behalen, alleen een gedeelte van de huid en de klauwen brachten een klein bedrag op. Maar in de laatste tijd zijn de leerfabrieken er in geslaagd van de gepantserde huid de fijnste tassen, koffers en laarzen te vervaardigen. Ook de klauwen worden voor kleinere voorwerpen verwerkt en terwijl men vroeger het vlees van de gedode kaaiman als waardeloos in het water wierp, tegenwoordig eet men het. Men beweert, dat een volwassen kaaiman thans evenveel waard is als een vet rund en in de slachthuizen van Chicago wordt zijn vlees even goed bewerkt als kameel- en rundvlees. Uit het vet der dieren wordt olie gewonnen, die voor zalf of voor machineolie gebruikt wordt. Vooral worden de eieren van het dier als een lekkernij geprezen. Zij zijn niet zo groot als die van zijn soortverwant, de nijlkrokodil, en hebben het voorkomen van gewone kippeneieren. Zij schijnen buitengewoon voedzaam en welsmakend te zijn. Een omelet van kaaimannen-eieren geldt bij de Amerikaanse fijnproevers voor een grote lekkernij. Het vlees der jonge dieren is bijzonder mals en saprijk. De Indianen van Zuid-Amerika schatten vooral de lange staart hoog. Het vlees daarvan heeft veel overeenkomst met dat van een kip, zelfs de lange rijen tanden van het beest brengen vijf tot tien gulden op.

Geen wonder dan ook, dat de vindingrijke Amerikanen, door de hoge prijzen verlokt, zich op de aanfok van die beesten hebben toegelegd en hen geregelde arbeid laten verrichten.

Voor een fokkerij van Kaaimannen is natuurlijk het best een lage moerassige streek geschikt waarin een stuk voor de gevangen dieren wordt afgezet. Een half dozijn volwassen dieren heeft in korte tijd zulk een groot aantal jongen, dat de ondernemer en zijn arbeiders van 's morgens tot 's avonds handen vol werk hebben. De gelegde eieren worden in broedmachines uitgebroed en zodra zij uitgekomen zijn worden zij in afzonderlijke afdelingen overgebracht.

Zowel de oude als de jonge kennen al heel spoedig hun verzorgers.

De oude knaap kent de vrouw heel goed, die hem voor ontbijt een lekker hapje brengt.

Natuurlijk voert men ze niet altijd eenden of gevogelte. Vlees van gestorven vee lusten ze evengoed.

De fokkers van Kaaimannen verkopen ze niet alleen om te slachten, zij voorzien ook een grote menigte dierentuinen en beestenspellen. Als er vraag naar een of meer is, laat men de jongen hun kop door de strik van een lasso steken en sleept hem uit zijn verblijf naar een onbekende toekomst.

Je zult er van staan te kijken, dat ze ook wel eens voor een wagen gespannen worden, maar toch gebeurt dit in Zuid-Amerika wel eens, al beweegt de kaaiman zich moeilijk op de vaste grond voort. De muil steekt in een stevige ijzeren band, zodat het dier hem niet kan openen en de staart, waarmee hij gevaarlijke slagen kan uitdelen, is onder de wagen in een ijzeren klem vastgebonden. Zo ziet men ze wel eens in een specialiteitentheater of in een kermistent, evenals in een circus, waar zij nog wel meer van hun geleerde kunsten vertonen en de toeschouwers in verbazing brengen.

Jeugd.

Hoe is die?

Landloper tot zijn makker die op een bank zit in het stadspark.

„Zeg, Thys, waarom heb je die paar centen daar naast je liggen?"

„Wel, ik wou wel eens weten, wat voor een gevoel dat is, als je geld op de bank hebt staan."

DUIDELIJK.

Voorbijganger: „Woont de dokter hier in de straat"

Dienstmeisje: „Zeker, mijnheer".

Voorbijganger: „Weet u zijn huisnummer soms?"

Dienstmeisje: „Dat niet, maar dat staat toch op zijn deur".

DROEVE RESTEN.

Gids: „Hier ziet U, dames en heren, het oude stamslot van de grafelijke familie van Bollenbroek, maar er zijn alleen nog maar een paar uilen van overgebleven, die thans het kasteel bewonen".

Korea.

Zo kwam de dood voor een moedig Commandant.

Rok! Rok! All O.K!

door W. Dussel 1e lt.

Voor de derde keer ben ik de weg van Wondjoe naar Tsjoengdjoe langs gekomen. Voor de derde keer in iets meer dan een maand tijd. Er was weinig verschil tussen toen en nu. De vernielingen waren nog wat groter, er waren nog minder burgers en **nog meer puinhopen.**

Ik was alleen dit keer, want ik heb de troep niet kunnen bereiken, toen ik van een opdracht in Tokio op het vliegveld bij Wondjoe landde. De nacht heb ik op het vliegveld gezeten. Het artillerie-gedreun was niet van de lucht en ik kon slechts hopen, dat het mocht baten voor de troepen vóór.

Maar ge weet het: het heeft maar weinig gebaat De aanvallers zijn gekomen ondanks tanks, ondanks artillerie, ondanks de moordende bombardementen, die de gehele dag hebben geduurd. Het is onbegrijpelijk, waar de vijand vandaan is gekomen, maar hij i s gekomen. Met de handen omhoog kwamen de mannen in het wit en in het groen in het avondlijk duister op onze stellingen af. „Rok" riepen ze, „rok troops, all o.k." (Republic of Korea, schr.) En zo kwamen de eersten, omdat nog geen vijand verwacht werd, tot op enkele meters afstand, alvorens hun aantal te beginnen. Zij smeten met handgranaten, de achter hen komenden begonnen te vuren met handwapens, mortieren kwamen in actie. En zo begon het gevecht.

Er was 's morgens al een aanval geweest van een kleine groep vijandelijke troepen, maar blijkbaar is dit een voorpost geweest van de hoofdmacht, die des avonds om ongeveer half negen de grote aanval begon, waarbij wederom gebruik werd gemaakt van de reeds bekende hoornsignalen, die eenieder met een soort panische angst moeten vervullen. Wat er van dit sinistere geschal uitgaat, niemand kan het zeggen, maar zeker is, dat het geluid van deze hoorntjes een spanning teweeg brengt, die niet te beschrijven is.

Tot ongeveer 11 uur in de avond van Maandag 12 Februari hebben de gevechten geduurd, waarbij de eminente commandant, overste Den Ouden, met enkele leden van het detachement sneuvelde.

Onze mannen hebben gevochten als leeuwen, zij hielden wat zij konden, maar zij moesten tenslotte wijken voor de overweldigende meerderheid van Chinezen en Noordkoreanen, die van alle kanten binnen de stellingen slopen.

Nimmer hebben wij zoiets meegemaakt; nimmer hebben wij de veelal fantastische verhalen willen geloven, die anderen ons wel eens ophingen. Nimmer ook waagde een vijandelijke eenheid het om ons detachement aan te vallen, omdat het de naam had een der beste te zijn.

Ook deze avond had het weer de eervolle, maar moeilijke opdracht: de dekking van de terugtocht van twee Amerikaanse bataljons, één bataljon was reeds gepasseerd, het wachten was op het tweede. Maar het tweede kwam niet. De Nederlanders wachtten en wachtten, de wagens waren gepakt en gezakt.

Men zou zo kunnen vertrekken maar de opdracht diende uitgevoerd te worden. En zo kon de overval plaats hebben, de overval, voornamelijk op het hart van het detachement, de stafcompagnie, gericht.

Uiteindelijk moest men terugtrekken met achterlating van vrijwel alles. En weer ging men de weg terug, de weg, die men een maand geleden ook is gegaan: van Hoengsong naar Wondjoe. Dodelijk vermoeid kwamen de eerste mannen des nachts om ongeveer 3 uur aan bij het vliegveld Wondjoe. De gehele nacht door is het blijven stromen en tegen de morgen was een groot gedeelte van het detachement weer bijeen. Maar er kon niet gerust worden. De orders luidden: Wondjoe **moet behouden** blijven".

En zo zijn onze vrijwilligers, van wie velen niets meer bezitten dan hun wapen en wat ze aan hebben, weer in de stellingen gegaan ter verdediging van Wondjoe en omgeving, een sleutelstelling op de weg naar het Zuiden, een kans om via deze weg de troepen bij Seoel af te sluiten.

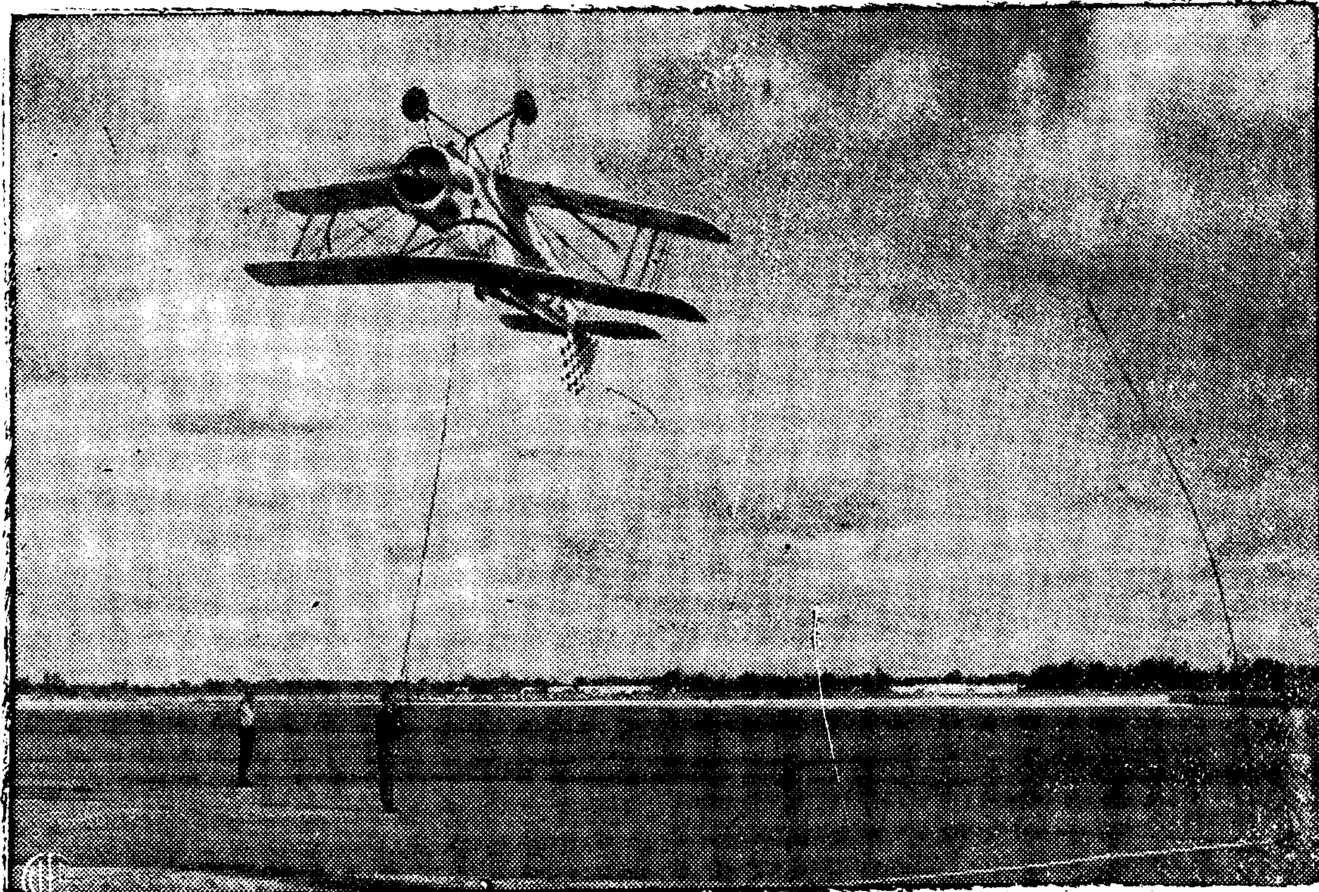
Ook koks en schrijvers zitten thans in de stellingen. Het keuken-materiaal is afgevoerd, men leeft weer van rations, die uit de lucht worden aangevoerd.

Schier onmogelijk lijkt de taak van onze nieuwe commandant, majoor W. D. B. Eekhout, om dit bataljon, dat reeds beneden de sterkte uit Nederland vertrok en dat nu zulke gevoelige klappen heeft gekregen, te leiden. Reeds wekenlang zijn onze mannen in de weer, waarvan vooral de laatste dagen bijna het onmogelijk van hen werd geëist. Geslagen is het bataljon, maar niet verslagen, want een der grootste deugden van ons volk komt hier weer tot zijn recht: de vaste wil, het hechte geloof, de saamhorigheid en het vertrouwen in en op elkaar om te blijven doorzetten, ook al lijkt het onmogelijk. Dit doet denken aan de donkerste dagen van onze vaderlandse geschiedenis, waarin wij nimmer versaagden.

Nederland, de allerbesten van uw zonen vechten hier tegen wat ook bij u vandaag of morgen voor de deur kan staan. Zij vallen hier ver van huis en in een vreemd land, dat lijdt als wellicht geen ander land in een oorlog heeft geleden. Hier geven de besten hun leven, opdat de wereld wakker worde. Geve God, dat het niet tevergeefs zij.

OM TE WATERTANDEN — voor de Engelsen, die onder hun reeds 6 jaar oude „Soberheidsprogram" steeds minder vlees krijgen, is deze overvloed in de slagerijen van hun vroegere vijand in Duitsland, die alle vlees kunnen krijgen, dat zij in staat zijn te kopen.

LUCHTACROBATIEK. — Piloot Bevo Howard laat zijn manier van onderste boven vliegen zien en pikt daarbij nog een lint op ook. De demonstratie werd gehouden op de All-American luchtvaarttentoonstelling te Miami.

Hoe men begraaft in Californie.

UIT: THE TABLET, LONDEN

Forest Lawn Memorial Park in Californië trekt tweemaal zoveel bezoekers als het Metropolitaans Museum te New York. En met reden. Want kunstverzamelingen vindt men allerwegen. maar Forest Lawn is uniek.

Achter de grootste smeedijzeren hekken ter wereld ligt een park van 120 hectaren, vernuftig beplant met groen blijvende bomen en heesters, want al wat 's winters zijn blaren laat vallen wordt hier geweerd. De grasvelden, zorgvuldig besproeid en gedraineerd door middel van een buizenstelsel ter lengte van 150 kilometer, verraden niet dadelijk hun ware bestemming. Zelfs de namen van de verschillende afdelingen, Avondrood, Kinderland, Sluimerland, Gedachtenis, Dageraad en wat dies meer zij, herinneren niet al te duidelijk aan een begraafplaats. Het oor van de wandelaar wordt gestreeld door talloze radiotoestellen, die onder het groen zijn verborgen en zonder ophouden het 'Hindoes Minnelied' en andere populaire wijsjes, of het gekweel van gekooide vogeltjes ten gehore brengen. Eerst als hij de geplaveide wandelpaden verlaat, die zich twaalf kilometer ver in alle richtingen uitstrekken, bemerkt hij de duizenden bronzen plaatjes in het gras.

De Christelijke bezoeker merkt hier onwillekeurig op, dat op andere begraafplaatsen toch het Kruis nog steeds het gewone grafteken is, waaruit vorige geslachten kracht en hoop hebben geput. Maar ook deze tekortkoming zal binnenkort worden goedgemaakt op de grootscheepse manier, die op Forest Lawn regel is. Heeft men niet juist een geweldig groot doek van de Kruisiging aangekocht, waaraan de Poolse schilder Jan Styka dertig jaar lang heeft gewerkt, en dat in een reusachtig nieuw gebouw zal worden ondergebracht? Een reproductie op 1/49ste van de ware grootte beslaat reeds nu een hele muur van de grootste zaal in Forest Lawn, en er zijn gramofoonplaten vervaardigd, die ten gerieve van de bezoekers een verklaring geven van de honderden levensgrote figuren, die het oorspronkelijke doek vullen.

Verder is er hier de grootste verzameling marmeren beeldhouwwerken in de Verenigde Staten, meest van zuiver wereldlijke aard. Dieren, kinderen, en zelfs marmeren speelgoed, voeren de boventoon. Sommige zijn erotisch, andere obscuur-allegorisch. En dan de beschilderde ramen, eveneens, naar verzekerd wordt, de schoonste collectie in Amerika, met als hoogtepunt het Laatste Avondmaal naar Leonardo da Vinci in het Hof der Ere, volgens de brochure gereproduceerd in „tintelende, gloeiende en onvergankelijke kleuren".

Er zijn tuinen en terrassen, en er is een geweldig complex gebouwen, waarvan het Mausoleum, dat min of meer in Italiaanse stijl is gehouden, het meest de aandacht trekt. Daar staan achter een marmeren balustrade de kisten op rijen, de ene galerij boven de andere, omringd door beeldhouwwerk en gekleurd glas. Boven elke nis vermeldt een bronzen plaat de naam van de bewoner, soms met een vergrote reproductie van zijn handtekening. Aan weerskanten staat een bronzen vaas, die tegen matige kosten steeds van verse bloemen wordt voorzien. Daarnaast het Columbarium, waar de urnen staan met de as uit de lijkoven. En verder de kantoren, het lijkenhuis en het crematorium. Alles zo gebouwd, dat het de tand des tijds kan tarten, „van het allerbeste staal en het fijnste beton", brandvrij en bestand tegen aardbeving. Het Mausoleum, zo vernemen wij, bevat staal en beton genoeg voor een kantoorgebouw van zestig verdiepingen, en de fundering reikt tien meter diep in de harde rots.

In de Erehof der Gedachtenis, het **Memorial Court of Honour**, bereikt deze gebouwengroep haar hoogtepunt. „Onder de vloer van het zeldzaamste marmer liggen de crypten, die voor geld niet te koop zijn, bedoeld als laatste rustplaats voor die Amerikanen, wier leven is bekroond door het genie".

Totnutoe zijn slechts twee afgestorvenen de eer van deze plechtige bijzetting waardig gekeurd, Gutzon Borglum, de eerste beeldhouwer, die ooit gewerkt heeft met dynamiet inplaats van een bijtel, en Carrie Jacobs Bond, dichteres en componiste van het liedje **The End of a Perfect Day.** Bij haar begrafenis, die 25.000 dollar heeft gekost, sprak Dr Eaton, de president-commissaris van de onderneming de gedenkwaardige woorden: „Ik verklaar hierbij Carrie Jocbs Bond als een onsterfelijke van de Erehof der Gedachtenis."

Ten slotte staat er op het hoogste punt van Forest Lawn een watertoren, genaamd De Toren der Legenden, waar op Paaszondag bij zonsopgang een vlucht witte duiven wordt losgelaten ten aanschouwe van een reusachtige menigte, wier gezang door de radio naar alle delen van Amerika wordt uitgezonden. Van dit bouwwerk moet „een erkend deskundige" hebben verklaard: „Het vertegenwoordigt meer dan enig ander, dat ik ooit heb gezien, de ware Amerikaanse bouwkunst. Het verdient de aandacht van de ganse wereld." Helaas staat dit kostbaar bouwsel nu op de nominatie om te verdwijnen, en zal plaats maken voor een „kathedraal" zonder bisschop, waarin Styka's meesterwerk zal worden ondergebracht, en waarin plaats zal zijn voor nog meer galerijen en nog meer urnen.

De strekking

Forest Lawn is de grootste anthropologische puzzle van onze tijd. Wat is de strekking ervan?

Ten eerste is het, zoals uit alles blijkt, een zeer voordelige onderneming. Het beeldhouwwerk verhoogt de waarde van de graven, en de vereniging in één had van al wat er bij de begrafenis te pas komt, is practisch en voorzover ik weet uniek. Maar dit alles komt toch niet op de eerste plaats.

Voor alles is het park een monument van plaatselijke traditie. De Europeaan, wiens tradities eeuwen teruggaan, is geneigd te denken, dat de Amerikaan, die bij tientallen van jaren rekent, daarom minder aan de zijne gehecht is. Ten onrechte. De Amerikaanse traditics zijn jong, maar taai. Zuid-Californië heeft zich een karakter geschapen, dat enig is in de Verenigde Staten. Het is minder dan een eeuw geleden met militair geweld veroverd. De Spaanse cultuur is er uitgeroeid, voor zover ze niet kunstmatig in leven wordt gehouden. Pas in de laatste dertig of veertig jaar zijn de emmigranten er in enigszins groten getale heengetrokken, en ook nu houdt de stroom nog aan. In 1930 had Los Angeles een bevolking van een en een kwart millioen inwoners, waarvan naar berekening de helft in de loop van de vorige vijf. jaar was gearriveerd. Slechts een tiende kon bogen op een verblijf van langer dan vijftien jaar. Sedert de laatste zeventien jaar vormen de nieuwaangekomenen in Californië de meerderheid. De rijken kwamen eerst. De staat heeft geen pioniers gekend, hongerige jonge mensen, die leefden van wat zij teelden. Mensen op leeftijd uit de oostelijke staten en het Midden-Westen kwamen met hun geld naar dit land van zonneschijn, en hebben er de traditie gevestigd van een lui en gemakkelijk leven, dat zich tot heden uit in de pathologische sloomheid van de hotelbediendenden, en de vaag-gemoedelijke koffie huispraat, die de leden van de filmdirecties conferenties noemen.

Het is niet de slenteratmosfeer van Palm Beach of Monte Carlo, waar overigens werkzame mensen verpozing zoeken. Het is de lediggang van hen, wier levenstaak achter hen ligt. Hier, aan deze zonnige kusten, slijten zij hun laatste jaren, koesteren hun oude botten, en geloven te leven, omdat ze twee of driemaal per dag de moede oogleden opslaan voor een maaltijd van slaatjes en vruchten. Ze hebben reeds lang hun geboortegrond vergeten en het vak, dat zij eertijds beoefenden. Hier vindt ge, vergetend en vergeten, mannen en vrouwen, die ge reeds lang dood waandet, de redacteur van een blad, dat al jaren ter ziele is, toneelschrijvers en -spelers, die triomfen hebben gevierd in lang verdwenen schouwburgen, en ze verdringen zich om de priesters van elke potsierlijke cultus, die hun rust en bevrediging schenken in dit cocon-stadium, waarin zij spoedig het oude lichaam zullen afschudden. Hun ideaal is de overgang van het leven naar de dood zo geleidelijk en onmerkbaar mogelijk te doen plaats vinden, en van dit streven is Forest Lawn het volmaakste symbool.

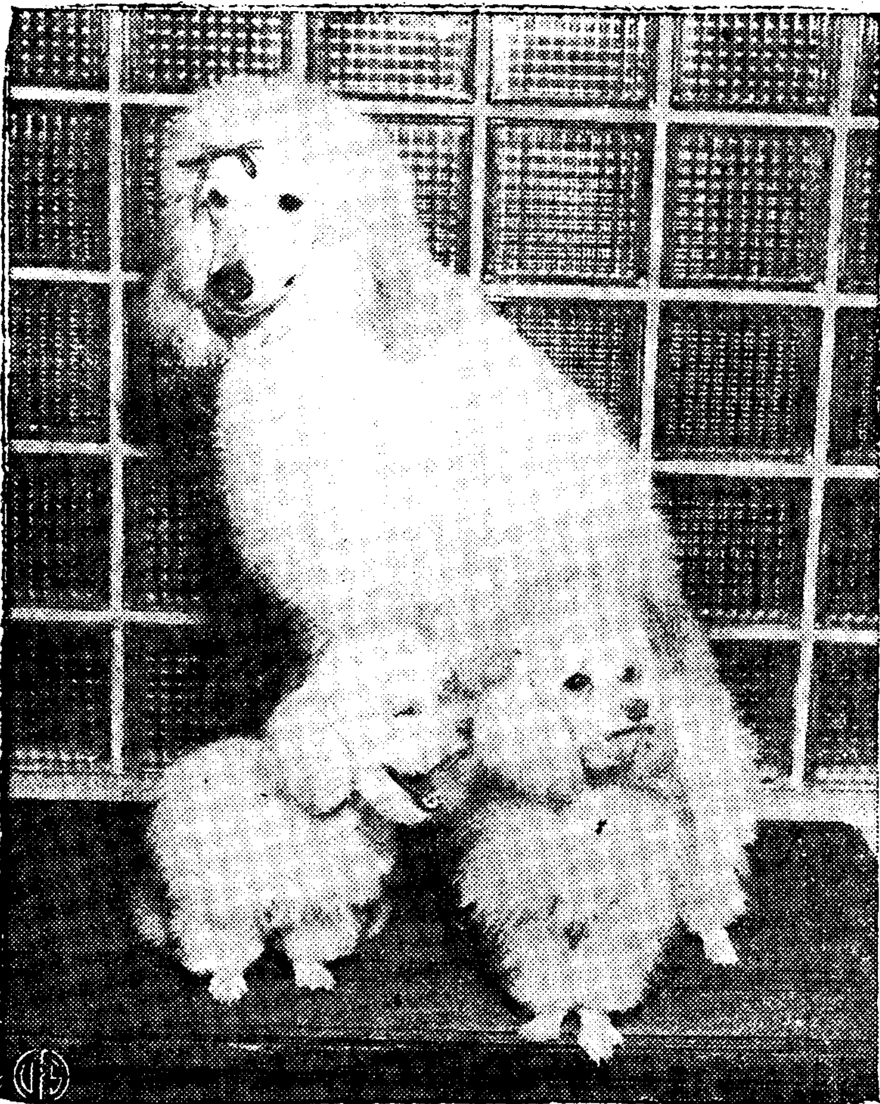
De Belofte van Geluk

Boven de ingang heeft Dr. Eaton zijn Credo geplaatst: „Ik geloof," zo schrijft hij, aan een eeuwig gelukkig leven. Ik geloof, dat diegenen van ons, die achterblijven, ons moeten verheugen, omdat zij, die ons zijn voorgegaan, in een gelukkig bestaan zijn binnengetreden." Dezelfde gedachte vindt men terug op het Coleus Terras: „Weest gelukkig, omdat zij, die gij beweent, gelukkig zijn, gelukkiger dan ooit tevoren." En weer in Avondland: „. .Gelukkig, omdat Forest Lawn de oude opvattingen omtrent de dood heeft uitgewist, en ons het leven en niet de dood voor ogen stelt.".

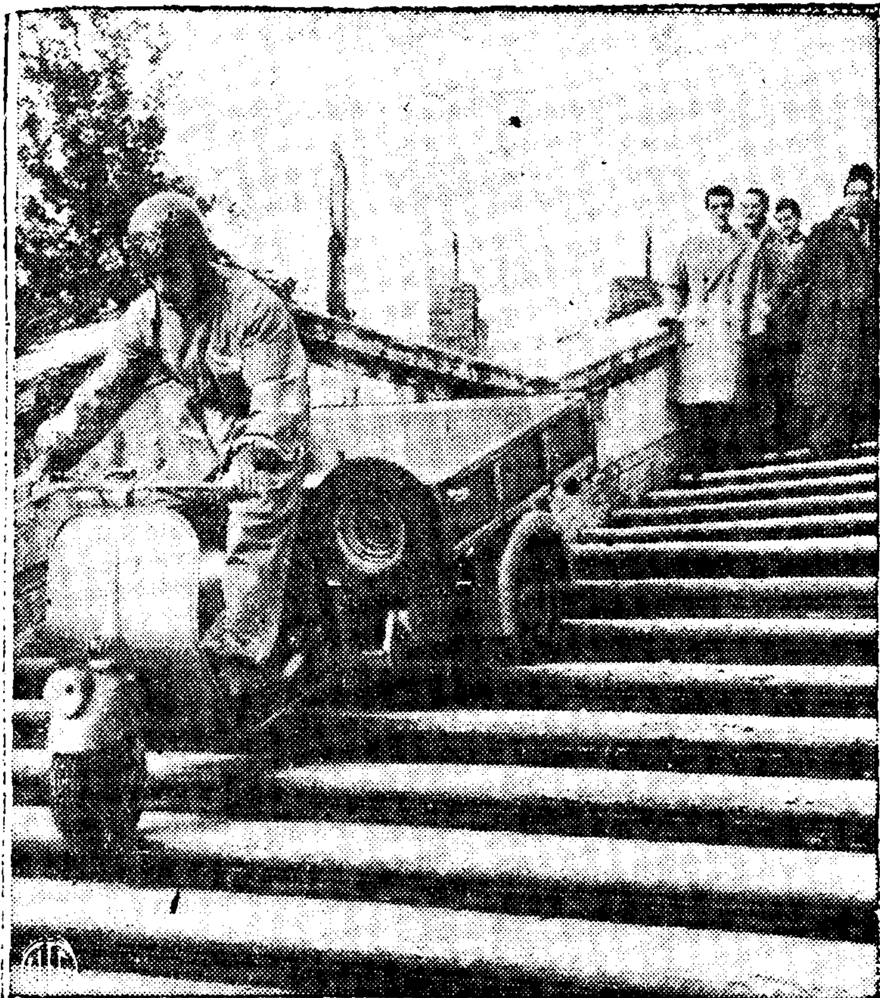
De bedoeling van dit alles is duidelijk. Forest Lawn heeft de „oude opvattingen", de bittere keus tussen Hemel en Hel, bewust de rug toegekeerd, en belooft eeuwig geluk aan allen, die er begraven liggen. Soortgelijke dingen zijn beweerd over andere heilige plaatsen, de Ganges, bijvoorbeeld en Debra Lebanos in Abessinië. Sommigen van de eenvoudige kruisvaarders dood in het Heilige Land hun geloofden zonder twijfel, dat de de onmiddellijke gelukzaligheid verzekerde. Maar er was aan die oude dispensatie altijd een voorwaarde verbonden, volmaakt berouw of een zware pelgrimstocht, soms ook het kloosterleven gedurende de levensavond. Dr. Eaton is de eers die de eeuwige gelukzaligh belooft als inbegrepen bij begrafeniskosten.

Er is een belangrijk theologis punt, dat hij niet **ex cathed** heeft gedefinieerd. Heiligt begrafenis op Forest Lawn, is de heiligheid een voorwaa van toelating? Onderscheid ma men zeer zeker. Geen Chine geen neger, hoe vroom ook, vir hier zijn laatste rustpla Atheïsten zijn welkom, beker boosdoeners niet. Al Capo bijvoorbeeld zou geweigerd zi al is hij dan ook gestorven, sterkt door de laatste sacram ten van zijn Kerk. Zelfmoor naars komen in groten get en bieden, als ze door oph ging een einde aan hun le hebben gemaakt, een moeil probleem bij de balseming.

Het balsemen wordt in Ca fornië zo algemeen toegepast, sommigen in ernst geloven, men er wettelijk toe verplicht Te Ferost Lawn liggen ze statie op sofa's of in open kist in zg. Sluimerkamers, gemeu leerd als vertrekken in een eers klas hotel. Hier zien de acht blijvenden hen voor het laat keurig gekapt en bijgewer wat kleiner dan vroeger, ma veel en veel eleganter. Ze do even denken aan luiermand die gecapitoneerde doodkist met zijden voering en kant kussentjes. Overal in For Lawn ontmoet men trouwe die opvatting, dat de dood e terugkeer is tot de kinderlij onschuld, zoals Wordsworth zi dat voorstelde. Wij zijn hi ver verwijderd van de tradit nele opvatting, volgens welke volwassen ziel verschijnt voor rechterstoel des Heren, en h lichaam tot stof vergaat. Op marmeren grafmonumenten v de renaissance ziet men maar te vaak een marmeren skelet midden van de draperieën, zelfs een half vergaan lijk m marmeren wormen, die zi kronkelen in marmeren in wanden. Deze gruwzame vo stelling hadden een eenvoud moreel doel. Men wenste er e hoogst beschaafde bevolking a te herinneren, dat de schoonh vingerdiep is, en de wereld praal vergaat. In die realistisc tijden gaapte de Hel voor zondaar en was er lange zui ring voor alle anderen, beha wellicht voor de heiligen, ma de Hemel, wanneer die eenma was bereikt, was een plaats v volmaakte kennis. Hier, te F rest Lawn, heeft men dit all omgekeerd. Het lichaam verte niet. Het leeft voort, eleganter de dood dan ooit tevoren, om ven door oersterk staal en bet Maar de ziel stijgt vanuit Sluimerkamer rechtstreeks Hemel, en geniet daar een ee wige kindsheid.

ZIJN WIJ NIET LIEF? — Tot in de puntjes afgewerkt om in het meest selecte gezelschap te verschijnen kijken Doodle (achter) en Flip en Flop vol zelfbewustzijn naar de fotograaf als voorbereiding voor de 75ste jaarlijkse tentoonstelling van de Westminster Kennel Club die in Madison Square Garden te New York op 13 en 13 Februari j.l. gehouden werd. Meer dan 2.500 „ras"-baby's namen er aan deel.

MET DE TRUCK DE TRAP AF. — Remo Rosati hobbelt met een glij-truck de 157 treden van de historische Spaanse trap te Rome af en levert daarmee een nogal overtuigend bewijs van het weerstandsvermogen van de wagen. De miniatuur-truck, die in Gemma gemaakt werd, kan tweehonderd kilo vervoeren.

WERELDNIEUWS

— Van een brand in de hav van Chicago, die pas na vijf u bedwongen kon worden en wa bij vier brandweerlieden om h leven kwamen, is een televisi uitzending verzorgd, welke do millioenen Amerikanen moet zi gevolgd.

— Pater Canisius van Vier van de orde der Eremieten v Sint Augustinus, uit Nederlan se ouders in 1907 in België g boren, is benoemd tot „koster v Z.H. de Paus" als opvolger van overleden mgr Romanis.

835

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

tussen vloog het grote passagiersvliegtuig naar Corat Crica boven de wolken rustig in de richting van Zuid-Amerika. Mooi weer in het Zuiden!" zei de marconist, die de weerberichten aandachtig volgde. „Een kleine depressie boven de Antillen zich langzaam naar het Noorden verplaatst...."
Op dat moment werd het deurtje achter zijn rug opengerukt stapte de stewardess met een angstig gezicht naar binnen.
Er is narigheid!" zei ze zorgelijk. „Moeilijkheden!"
Wát is er?" vroeg de eerste piloot ongerust.
Een paar passagiers doen vreemd!" vervolgde de stewardess. hebben revolvers getrokken en zeggen vreemde dingen.."
Cirro cumulus bevolking!" vervolgde de marconist rustig.
Er bestaat aanleiding te veronderstellen, dat er zich een pam- aan de Oostkust van Brazilië ontwikkelt!"
Wát zeggen die passagiers?!" riep de eerste piloot. „Wát is er?"

„Ze zeggen, dat de andere passagiers uit moeten stappen!" riep de stewardess huilerig. „Wat moet ik doen?"
„Het zal raadzaam zijn," ging de marconist verder," de Noordelijke route te nemen! De bovenwind is...."
„Zwijg!" riep de eerste piloot getergd. „Uitstappen?! Hoe kan dat? Wat zijn dat voor passagiers?"

Nu, dat is natuurlijk gemakkelijk te raden. De passagiers, die zo vreemd deden waren Bul Super en Hiep Hieper. De eerste stond bij de uitgangsdeur en de andere bij de bestuurscabine.
Handen omhoog!" gromde Bul Super. „Allemaal uitstappen! Hier is land, er is dus geen reden tot ongerustheid!"
Handen omhoog houden!" vulde Hieper aan. „Iedereen mag een parachute meenemen.... we willen geen brokken maken! Rustig blijven, niet allemaal tegelijk! Eén voor één!"

Boekhandel „Otrabanda" schenkt een collectie kinderboeken aan de gebrekkige kinderen.

In het Tehuis van de Gebrekkige Kinderen van de Nederlandse Antillen heerst deze dagen vreugde. Deze door de natuur misdeelde kinderen, wier harten zo zelden heel en al opengaan voor de echte, kinderlijke blijheid en vreugde, hebben de beschikking gekregen over een aantal kinderboeken door de vriendelijkheid van de heer P. J. Kappel van de Boekhandel „Otrabanda".

Veel is de laatste tijd op ons eiland gesproken en geschreven over boeken. Het nut van het boek in het algemeen, en van het Nederlandse boek in het bijzonder is ons zo helder en duidelijk geschilderd door de heer H. ...mans bij de opening van het Boekenweek van de Hollandse Boekhandel onlangs te dezer stede gehouden. Gaarne zou ik ... kundige en welsprekende ...orger van de Nederlandse ...lichting alhier een inleiding ...en horen houden over het ... en de jeugd. De invloed ... goede, aangepaste lectuur is groot op de ontwikkeling ... de phantasie van het kind, zijn taalkennis, zijn kennis ... land en volk, de geschiede... natuurkennis, zijn algemene ontwikkeling. Bij deze schenking van de Boekhandel „Otrabanda" van niet minder dan 70 boeken zou ik echter de nadruk willen leggen op waarde van de jeugdlectuur als ontspanningsmiddel. Voor het merendeel bestaat deze kleine boekenverzameling uit ontspanningsboeken: echte kinderboeken, rijk geillustreerd. Ontspanning voor de gebrekkige kinderen, die zich zo moeilijk kunnen verplaatsen, wier wereldje zo klein is, is voor hen iets kostelijks.

Daarom is het bestuur van de Stichting Gebrekkige Kinderen, is de directrice, zijn al de blijde harten dezer kinderen Boekhandel „Otrabanda" dankbaar voor het edelmoedig gebaar.

Moge deze schenking het begin zijn van een bibliotheek, die zeker zal bijdragen tot wat meer levensvreugde voor de bewoners van het Tehuis.

Transvaal in het zilver.

...e voetbal vereniging „Transvaal" viert dezer dagen haar vijfde lustrum en tevens is zij de ...ste Surinaamse organisatie op ons eiland. Er bestonden al ...er Surinaamse verenigingen, ...r deze hebben de zegen niet ...en ontvangen, wat nu de ...bal vereniging Transvaal be...d is. Het initiatief tot het op...ten van deze sportieve vereniging, die in deze 25 jaren ...r plaats waardig heeft ge...d in onze gemeenschap, ging van de heren, J. Brons en A. ...es met 13 leden. Dit aantal ...n groeide in de jaren ...rde later tussen de 50 en 60 ...n.

...ls wij even een blik terug ...pen in de geschiedenis van „Transvaal" dan zien wij, dat ... niet altijd even rooskleurig ...an is. Er waren tijden van „ups" en „downs", maar niettestaande dat, „Transvaal" is ...ven staan. Zij is tevens de ...eniging geweest die het ...est naar buiten optrad om ...r krachten te meten met on...uren. In 1942 bracht zij twee ...l een bezoek aan Aruba, in ... werd een bezoek gebracht Caracas en wederom bracht ...n 1946 een bezoek aan Aruba ...haar laatste bezoek aan het ...tenland was in het jaar 1947 Haiti. Ook heeft zij uit haar ...ederen goede spelers opgeleid aan het Curaçaose Nationa... elftal, spelers, die hebben ...gestreden om de eer van Curaçao hoog te houden, zowel in ...nen- als in buitenland. Wij ...men bijv. H. Nahar, M. Na... W. Mau-A-San, B. Berken... A. Bosnie, A. de Koop en Klink, spelers, die in het ...raçaose voetbal hun sporen ...diend hebben en van wie de ...en gegrift staan in de boe...n van de C.V.B. In 1936 ...ide „Transvaal" het kampioenschap van Curaçao door ...n Jong Holland te winnen en wist zij in 1937 de „Asiento zilveren bal" te veroveren. De dag van 6 Maart zou eigenlijk de dag van feestviering zijn, maar gezien het feit, dat het nu de vastentijd is, heeft het bestuur besloten om de feestviering te doen plaats vinden in April.

Een jubileum boek, vermeldende het wel en wee van de vereniging „Transvaal", zal op de feestdag verschijnen. Zoals de statuten van de vereniging luiden, stelt zij zich ten doel om „hare leden op de meest genoegelijke wijze de gelegenheid te geven om het voetbalspel te beoefenen", waaraan wij nog kunnen toevoegen, dat de vereniging zonder het misschien zelf te weten een organisatie gevormd heeft, dat de Surinamers op ons eiland nauw samen in sportverband bindt. Daarom herdenken ze op deze dag niet alleen de „Transvaalers" hun 25 jarig bestaan, maar leven alle Surinamers mee, vooral zij, die bij elke wedstrijd aan de lijn stonden om hun vereniging aan te vuren.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik om „Transvaal" haar initiatief nemers, leden en het tegenwoordig bestuur w.o. de heren, R. van Hoop, voorzitter G. da Silva ondervoorzitter, die tevens de langste jaren van die 25 de voorzittershamer gehanteerd heeft, L. Casper, secretaris en J. La Paz, A. Chin-A-Len penningmeester en commissarissen E. Arons en R. Terborg onze hartelijke gelukwensen aan te bieden met het zilveren bestaan van de vereniging. Moge dit zilver in goud worden omgezet en dat de vereniging nog vele jaren beschoren mag zijn in C.V.B. verband.

Curacao krijgt een modern boksstadion.

Ja, er bestonden feitelijk reeds eerder plannen om te komen tot de bouw van een boksstadion. De initiatiefnemer van de C.B.C., de heer S. J. Cardoze, liep er mee rond, doch wenste eerst de ontwikkeling van de bokssport op ons eiland van nabij te volgen voor aleer hij definitieve stappen ging ondernemen. Hij dacht aan een stadion plaats biedend aan 2000 tot 3000 personen.

Inmiddels is wel gebleken, dat de bokssport reden van bestaan heeft, zodat de plannen nogmaals op het tapijt werden gebracht. Op 9 April bestaat de CBC twee jaar, het derde jaar wordt dus verwachtingsvol ingezet.

En nu is het zo ver, dat deze plannen in een ver gevorderd stadium verkeren. De CBC, die eerst wedstrijden organiseerde in het Rifstadion, zag zich gesteld voor talrijke moeilijkheden.

Een van deze was — naast de financiële verplichtingen, die voortspruiten uit de huur van het stadion — het feit, dat het opstellen van de boksring veel geld kostte. Immers, na de wedstrijden moest de ring verwijderd worden, omdat er de volgende dag meestal base- en voetbalwedstrijden plaats vonden. Het transport, opbouwen en afbreken van de ring had nog een ander practisch bezwaar, de boksers n.l. konden zich moeilijk trainen, daar de ring altijd mobiel was.

Nu is aan al deze narigheid een eind gekomen. Dank zij de actieve medewerking van de districtsmeester, de heer H. B. C. Schotborgh, die de belangen van de sport zeer ter harte gaan en er ook zijn volle medewerking toe wil verlenen, heeft contact opgenomen met de bevoegde instanties, o.a. ook met de procureur-generaal. Als resultaat van zijn bemoeienissen kan de CBC een terrein van 4000 m2 in erfpacht nemen, op welker terrein dan het nieuwe stadion zal gaan verrijzen.

Het terrein ligt aan de F. D. Rooseveltweg, iets vóór de grote timmerfabriek van Nooyen, in principe bestaan van de zijde van de procureur-generaal geen bezwaren, zodat in ruwe trekken de plannen liggen te wachten op verwezenlijking.

Het terrein is gunstig gelegen, de toegang levert geen bezwaren. Het punt is centraal gelegen en gemakkelijk van alle kanten van de stad te bereiken. Van de 4000 m2 zal — indien DOW het bouwplan straks zal goedkeuren — 1500 m2 gereserveerd worden voor parkeerruimte. Het stadion zal aan de meest moderne eisen van de tijd voldoen. Er zijn ruime kleedkamers met WC en bad gelegenheid, het gebouw wordt opgetrokken uit beton. De ring staat in het midden, daar omheen de ringside en verder zitbanken, het geheel amphitheatersgewijs ingericht. En dan is het bouwplan zodanig gemaakt, dat — indien zulks nodig mocht blijken — er mogelijkheden tot uitbreiding blijven bestaan.

Het nieuwe stadion heeft dan een capaciteit van 1500 zitplaatsen.

De voorzijde van het stadion heeft een ruime ingang, twee loketten en een aparte ingang voor de staanplaatsen, indien straks besloten zal worden ook staanplaatsen in te voeren.

Met de bouw van dit stadion zal Curaçao een sportpaleis rijker worden. Wij wensen de heer Cardoze van harte succes met zijn onderneming.

Nederland

Spoedige totstandkoming nieuw kabinet niet waarschijnlijk.

...'s-Gravenhage. — De informateur, prof. Romme, heeft Zaterdagochtend ir C. Staf, de directeur-generaal van de landbouw, ontvangen alsmede dh H. Mulderije, advocaat te Amsterdam. Beide heren zijn lid van de Christelijk-Historische Unie. In wel-ingelichte kringen vernam het A.N.P.., dat mr Meynen en prof. De Gaay Fortman, beiden Anti-Revolutionair, geweigerd hebben een portefeuille te aanvaarden.

Mr Meynen was gevraagd voor oorlog en prof. De Gaay Fortman voor justitie. De informateur wil thans ir Staf verkeer en waterstaat aanbieden en mr Mulderije justitie. Het probleem voor pof. Romme is thans een in de vier-partijen-basis passende figuur voor oorlog te vinden. Door het weigeren van de beide Anti-Revolutionairen is prof. Romme wederom in moeilijkheden geraakt. Het is thans niet waarschijnlijk, dat het nieuwe kabinet zeer spoedig tot stand zal komen.

Benoeming

's-Gravenhage. — Met ingang van 1 Maart jl. is de vlagofficier personeel der Koninklijke Marine, schout-bij-nacht J. B. Meijer, benoemd tot vice-admiraal.

FILM

In *Roxy* draait een film van een luchtiger genre dan in de twee andere bioscopen. „My friend Irma" is een aaneenschakeling van onwaarschijnlijke gebeurtenissen rondom Irma en rondom anderen; want ook diè doen hun best om de toeschouwer uit de zorgen te halen. Die goede Irma tracht zelf een rijke vrijgezel aan de haak te slaan, verleent bemiddeling in het sluiten van andere huwelijken en tenslotte raken de verkeerde adressen op elkaar verliefd. Maar tòch, eind goed, al goed. Een amusante film welke we kunnen aanbevelen.

In **Cinelandia** „Rocky Mountain" met Errol Flynn de acteur, die elke vrouwelijke bioscoop bezoeker met genoegen op het witte doek volgt. In deze rolprent is hem de rol toebedeeld van leider van een patrouille, die dwars door woestijnen, bergen en rotsen trekt met de revolver in de hand om de Noordelijke patrouille te ontmoeten. Onderweg komen ze een postkoets tegen, die overvallen wordt door een groep wilde Indianen, waarin niemand anders zit, dan een aardige snoes (Patria Wymore). Gelukkig is wel voor haar, dat Flynn en zijn mannetjes net op tijd op het toneel verschijnen om de Indianen weg te drijven en het snoesje te redden. De bloeddorstige roodhuiden verschijnen heel later weer op het toneel terwille van de actie en spanning. Er volgt een gevecht van zeven man van de patrouille van Flynn tegen een bende luidschreeuwende Indianen, die de gehele groep in de pan hakt en waarin Flynn de dood vindt.

Flynn is een graag geziene figuur op het witte doek, daarom twijfelen wij er niet aan, dat velen een bezoek zullen brengen aan Cinelandia.

Voetbalnieuws uit Holland.

Zegepraal van Go Ahead, Heracles en Willem II.

Drie Koplopers geklopt: Heerenveen, D. W. S. en B. V. V.

Wageningen neemt de kop in afdeling B.

Drie koplopers zijn Zondag jl. gevloerd. Dat D.W.S. in Almelo tegen Heracles voor het vuren zou komen te staan en dat ook Willem II B.V.V. in Tilburg een warme ontvangst zou bereiden, lag voor de hand. Zowel de Amsterdammers als de Bossenaren kwamen dan ook letterlijk van een koude kermis thuis. Maar dat Go Ahead in staat zou zijn Heerenveen op de knieën te dwingen was een verrassing van de bovenste plank.

Voor Herenveen betekende de nederlaag uitstel van het kampioenschap dat vandaag reeds een feit zou zijn geweest, doordat Leeuwarden onverwacht slaag kreeg van Zwolse Boys. De Boys wonnen op tijd, want ook Velocitas, een der vele bedreigden in afdeling A, deed een stap in de goede richting. In afd. B heeft D.W.S. met haar nederlaag de eerste plaats verloren aan Wageningen, dat de zware strijd in de Goffert tegen N.E.C. tot een goed einde bracht. Wageningen (met 2 punten voorsprong) heeft echter één wedstrijd meer gespeeld dan D.W.S. De situatie aan de kop in afdeling D. is vrijwel gelijk: hier heeft B.V.V. met één wedstrijd meer gespeeld, 2 punten voorsprong op Willem II.

Hier is het wedstrijdprogramma, dat de twee hoogstgeplaatste club in de afdelingen B en D nog moeten afwerken:

Wageningen: thuis: Vitesse en D.O.S.; **uit:** Enschede en Heracles.

D.W.S.: thuis: D.O.S. en Ajax; **uit:** Enschede, A.G.O.V.V. en Ajax.

B.V.V.: thuis: N.A.C. en Noad; **uit:** Sparta, Xerxes en R.B.C.

Willem II: thuis: N.A.C., De Baronie en T.S.C.; **uit:** Feyenoord, De Baronie en Noad.

Voor de goede orde moet nog vermeld worden, dat B.V.V. tegen het 2e doelpunt van Willem II protest heeft aangetekend wegens vermeend buitenspel, dus eventueel kan de stand nog 1—1 worden.

P.S.V. was de enige leider, die Zondag jl. tot volle winst kwam, al was de zege op Maurits de kleinst mogelijke (1—0). De Eindhovenaren hebben op zijn hoogst nog 4 punten uit 4 wedstrijden nodig om beslag op de titel in afdeling E te leggen. Blauw Wit, de koplopers van de eerste klasse C, verspeelde een punt, maar R.C.H., een der concurrenten, deed dit ook, al zullen de Amsterdammers, die nog tweemaal naar de Spaarnestad moeten (Haarlem en R.C.H.) nog geducht op hun tellen moeten passen. A.D.O. heeft zelfs maar 2 verliespunten meer dan de Blauw Witters.

Van de overige resultaten in de eerste klasse is de monsterzege van Sittardia op Sportclub Emma (twee clubs in degradatienood) de meest opvallende.

De stand is nu:

A

Heerenveen	17	30
Be Quick	18	22
Go Ahead	16	20
Leeuwarden	16	19
G.V.A.V.	17	19
Sneek	16	18
Frisia	16	16
Zwartemeer	17	13
Zwolse Boys	16	11
Achilles	17	12
H.S.C.	17	10
Velocitas	17	10

B

Wageningen	18	24
D.W.S.	17	22
N.E.C.	18	20
Enschede	18	20
't Gooi	18	19
A.G.O.V.V.	18	19
Ensch. Boys	18	18
Ajax	17	17
D.O.S.	18	15
Heracles	18	15
Vitesse	17	13
Hengelo	17	10

C

Blauw Wit	17	25
S.V.V.	17	21
Haarlem	16	20
R.C.H.	16	20
A.D.O.	15	19
E.D.O.	16	19
Hermes D.V.S.	17	19
H.B.S.	17	16
V.S.V.	17	14
Volewijckers	16	12
D.W.V.	16	7
K.F.C.	16	4

D

B.V.V.	17	25
Willem II	16	23
Emma	17	22
N.A.C.	16	21
Feyenoord	16	19
R.B.C.	15	18
Longa	16	16
N.O.A.D.	16	15
Sparta	18	14
Xerxes	16	13
T.S.C.	17	10
De Baronie	17	5

E

P.S.V.	18	32
Eindhoven	18	27
V.V.V.	18	21
Chévremont	19	17
M.V.V.	18	16
Maurits	18	15
Limburgia	17	15
Brabantia	17	14
Bleyerheide	17	14
Sportclub Emma	17	14
Sittardia	16	13
Helmondio	17	11

In de tweede Klasse West afdeling A is D.H.C. uit Delft kampioen, terwijl D.O.S.K.O. uit de 2e Klasse B van de Zuidelijke eerste afdeling ook reeds de kampioensvlag heeft kunnen hijsen.

De standen aan de kop der ranglijsten der tweede Klasse (alleen de 2 hoogstgeplaatsten, dit vanwege de beschikbare plaatsruimte).

West I A

H.V.C.	15	25
Stormvogels	16	22

West I B

Volendam	15	26
Elinkwijk	14	23

West II A

D.H.C.	16	27
Excelsior	15	20

West II B

E.B.O.H.	15	21
Scheveningen	15	20
Quick	14	19

Oost A

Borne	17	28
Tubantia	17	24

Oost B

Quick	16	28
T.E.C.	16	26

Zuid I A

Theole	14	21
R.K.T.V.V.	12	17

Zuid I B

DOSKO	15	27
M.O.C.'39	15	17

Zuid II A

Juliana	15	23
Woensel	14	21

Zuid II B

R.K.O.N.S.	15	21
Groene Ster	14	19

Noorden A

Oosterparkers	15	25
Hoogezand	15	23

Noorden B

Veendam	16	23
Emmen	16	22

H.V.C. (Amersfoort) en Quick (Nijmegen) zijn de twee enige clubs, die nog ongeslagen zijn. De topscorer is D.O.S.K.O., de Kampioen uit Zuid I B, met 61 goals uit 15 wedstrijden.

WEST-INDISCHE SCHAAKBOND.

Maandag, 5 Maart j.l. heeft het tiental van Capablanca de strijd aangebonden met het 2e tiental van Dr Max Euwe. Beide tientallen waren niet op volle sterkte en hebben met invallers gespeeld. O.a. miste Capablanca spelers als Luyando en Velder, terwijl bij Euwe II Hartelob niet meespeelde.

Aanvankelijk was Capablanca in het voordeel, doch later in de avond wist Euwe II op te halen. De spanning steeg daar steeds de mogelijkheid bleef, dat het 2e tiental van Euwe de meeste punten zou halen. Van beide tientallen liet een speler zijn winstkansen verloren gaan en werden deze partijen met remise beëindigd.

Toen om 11.30 uur een eind aan de strijd gemaakt moest worden, was de stand 4½ — 4½. De partij Pang Atjok — Koops was nog niet beëindigd, en daar deze de beslissing kon geven, kon niet overgegaan worden tot arbitrage. De partij werd dus afgebroken en later zonder verder te spelen remise gegeven. Eindstand 5—5. Een pracht prestatie voor Euwe II.

RUSTOORD — BELASTING-ELFTAL 5—1.

Gisteren speelde Rustoord voor de tweede maal tegen het elftal van de Belasting. De Belastingmannen hadden Rustoord uitgenodigd, natuurlijk om ook deze keer de overwinning in de wacht te slepen, maar het ging niet zoals verwacht werd. Rustoord heeft de Belasting-ambtenaren met 5—1 geklopt. Het zal Belasting-ambtenaren niet vaak gebeuren, dat ze aan het kortste eind trekken en Rustoord mag na deze aanslag wel op zijn aanslagen letten.

Boksen

's-Gravenhage. — De Nederlandse middengewicht bokser Jan de Bruin zal de Fransman Jean Stock, die ziek is, vervangen als tegenstander van de Engelsman en Europees middengewichtkampioen Randolph Turpin in de wedstrijd te Leicester op 19 Maart. Bij de wedstrijd over 10 ronden staat de titel niet op het spel.

New York. — Naar verluidt, zal de revanche om de wereldtitel zwaargewicht tussen Ezzard Charles, houder van de titel, en Joe Louis op 11 April a.s. in het Chicago Stadium te Chicago plaats vinden.

Pan Amerikaanse Spelen

Buenos Aires. — Het slot van de resultaten van de Pan-Amerikaanse Spelen te Buenos Aires luidt als volgt:

Boksfinales: vedergewicht: de Argentijn Nunez slaat de Chileen Carcano op punten. Lichtgewicht: De Argentijn Galardo slaat de Chileen Araneda op punten. Weltergewicht: De Argentijn Pitak wint door opgeven van de Cubaan Hernandez. Middengewicht: de Argentijn Pereyra slaat de Braziliaan Sacoman op punten. Halfzwaargewicht: de Argentijn Ansaloni slaat de Braziliaan Grattone op punten. Zwaargewicht: de Argentijn Vertone slaat de Chileen Bignon op punten.

Zwemmen: de finale 400 meter vrije slag dames werd gewonnen door de Argentijnse Maria Schultz in 5 min., 26,7 sec. vóór de Amerikaanse Green.

De laatste waterpolowedstrijd eindigde in een 9—2 overwinning van Argentinie op de Verenigde Staten. Het eindklassement van het waterpolotournooi luidt: Argentinië 8 punten, Brazilië 6 punten, de Verenigde Staten 4 punten, Mexico 2 punten en Chili 0 punten.

— De Pan-Amerikaanse Spelen in Buenos Airse werden besloten met een zwaar springconcours des nations, waaraan landen-equipes deelnamen en tevens individuele rijders. De landenwedstrijd werd gewonnen door Chili met 64 fouten; tweede werd Argentinië met 100¼ fout; derde werd Mexico met 110¾ fout, terwijl de vierde plaats werd bezet door Brazilië met 121¾ fout.

De individuele wedstrijd werd gewonnen door kapitien Laraguines uit Chili. Zestig duizend toeschouwers woonden de wedstrijden bij.

NEDERLAND

's-Gravenhage. — Om speculatie door de handel te voorkomen in de verwachting, dat brood en meel duurder zullen worden, is de levering van meel aan kleinhandelaren ..gerantsoeneerd, ..zo werd vandaag ..bekendgemaakt. De kleinhandel zal een hoeveelheid blijven ontvangen, die het gemiddelde bedraagt van ..de leveranties tussen 13 Januari en 1 Februari jl.... ... ...

AGENDA

WEST-END: „Conspiracy in Teheran" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Law of the Golden West" Zondag 16.30 uur; „King of the rocket men" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Rocky Mountain" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Treasure Island" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „My friend Irma" Zaterdag 19 uur; „The Black Rose" Zaterdag 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „The exile" Zondag 16.30 uur; „Miracle on 34 street" Zondag 18.30 uur.

J.P.F.-CLUB: Bebop feestavond Zaterdag 20.00 uur.

RIFSTADION: Baseball competitiewedstrijden Deportivo Venezuela — Sitnoc en Pepsi Cola — Bolivar Zondag 10 uur.

VREDENBERG: Baseballwedstrijd: Unidos — Lucky Strike en Unidos — S.U.B.T. Zondag 10.00 uur.

RIFSTADION: P.S.V. knockouttournooi Jong Curaçao 1 — P.S.V. 1 Zondag 16.00 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 10 Maart 18 uur af tot Zondag 11 Maart 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica Central, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster de Lannoy, Rodeweg 30 (boven), tel. 3893.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Voor de strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Hier en daar in Amerika"; 20.45 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 8.30 Katholieke kerkdienstuitzending; 9.30 Orgelconcert; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Voordracht; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Eugene Ormandy; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Katholieke Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Armchairmusic; 20.10 Catholisch overzicht; 20.20 „De stem van Amerika"; 21.20 Culturele curiosa; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Rubriek voor de Vrouw; 19.22 Cabaretprogramma; 19.50 Nederlandse Kroniek; 20.05 West-Indisch programma: Spirituals, gezongen door de Surinaamse zanger Reneé Vervuurt, met orgelbegeleiding; Otto Sterman vertelt „De Verloren Zoon"; 20.35 Dansorkest „The Skymasters"; 20.53 Avondgebed; 20.57 Nieuws en Sluiting

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.22 „Musicorda"; 19.27 „Het Concert van vandaag"; 20.02 Het Concertgebouworkest; 21.02 Protestantse Studiedienst; 21.28 Sport en muziek; 21.58 Nieuws en Sluiting.

AVRO.

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Ma[..]dagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18[..] Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19[..] „Hit Parade"; 19.30 Spiritisme; 19[..] Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Palm Zondag: 7.00 Zang en voordra[cht]; 7.45 Klassieken; 8.30 The Lutheran hour; 8[..] Handels „Messiah"; 9.30 Morgenwijdin[g]; 10.00 Ouverture Leonore III van Beethov[en]; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12[..] Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 16[..] „Opera Concert"; 16.30 Voor de jarig[en]; 17.00 Jesse Crawford; 17.15 Naar bed; 17[..] Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor Jo[n]gen; 18.00 Kerkdienst; 19.00 Nieuws; 19[..] Mis in e van Anton Bruckner; 20.00 Joo[dse] muziek; 20.30 Een Midzomernachtsdroo[m]; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
(Weekend wacht) 10 Mrt (18.30) — 12 M[rt] (7.30) R. H. Helweg, tel. 2080; b.g.g. tel. 2[..]

Personeel Afdeling:
10 en 11 Mrt: M. B. Lansink, Hotel [..] tel. 2352—2141; b.g.g. tel. 2400—2843—[..]

Materialen Afdeling:
10 en 11 Mrt: Th. G. Boot, JD Binnenw[eg] 10, tel. 4321.

Geneeskundige Dienst:
10 Mrt (12.30) — 12 Mrt (7.30): Dr De L[..] tel. 4232; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Bedrijf:
10 Mrt: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950
11 Mrt: G. de Rooy, tel. 2076—2843—[..]

Scheepsagentschap:
10 Mrt: 08.00 — 18.00 uur kantoor, 2458—2551.
10 en 11 Mrt: 18.00 — 08.00 uur G. van Leeuwen, tel. 2174.
11 en 12 Mrt: 08.00 — 08.00 uur J. Allebe, tel. 2099.

Dok Afdeling:
10 en 11 Mrt: J. Kraan, tel. 2839.

Mededeling: Gedurende het verlof van Beekman van 5 Mrt — 19 Mrt 1951 w[..] [..]jk waargenomen door Dr P. Fransen, tel. kantoor 2084; b.g.g. tel. 24[..] tel. huis 2820; b.g.g. tel. 2409.

Bioscoop: Zaterdag: „Treasure Islan[d]" [..]g boven 14 jaar. Van 14 — 16 j[aar] [..]end onder geleide.
Z[..]dag: „Right Cross". Toegang bo[ven] 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
[..] week-end kunnen wij benzine ha[len] bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo [..] [..] — Salinja; C. Winkel & Zonen — [..] Meva, v.d. Mark — Cas Chiqu[..]; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jo[..] Hunde Nobo; J. P. Bakhuis — Berg [..]tena; Dario Cardoze — Hendrikplein en Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Ons feuilleton

13 en één

„Ik was met Dicks aan het praten, terwijl ik mij in de badkamer bevond, zoals hij jullie al gezegd heeft. Plotseling zag ik de krankzinnige achter hem staan. Waar hij vandaan gekomen was, begreep ik niet. Hij hief zijn arm op voor een heftige slag en van schrik was ik niet in staat me te bewegen of een kreet te slaken. De slag viel op het ogenblik, dat ik eindelijk in staat was enige geluid voort te brengen. Daarna stortte hij zich op mij en ik zag een mes in zijn hand. Hij stootte toe — en dat is alles, wat ik weet.'

„Bedoelde je Thraff Willcyzinski?" vroeg Savoy, „toen je die eerste avond aan tafel beweerde, dat hier in huis een gevaarlijk mens was, die voor niets terug zou deinzen?"

Parks knikte somber.

„Ik geloof, dat ik toen alles had moeten vertellen", antwoordde hij. „Maar ik had geen zekerheid; alleen maar een soort vermoeden en ik wilde jullie niet al te zeer verontrusten."

Hij stak zijn hand uit naar het gastenboek, dat voor hem op de tafel lag en sloeg het open bij de eerste pagina.

„Mr Savoy weet al wat ik zal gaan vertellen", ging hij voort. „Gisteren hebben wij de zaak besproken. Hij had een zekere theorie betreffende het handschrift van waanzinnigen en ik —"

„Dus Mr Savoy is nog steeds aan het theoretiseren?" vroeg Gateway smalend.

„En tijdens dat gesprek vertelde ik hem al wat ik nu zal gaan vertellen. Zoals u ziet, heeft Thraff Willcyzinski hier vele jaren geleden zijn naam gezet. Onmiddellijk daaronder schreef hij „Dit is mijn koninkrijk". Dat wist ik, daar ik het al wel honderd keer gezien had. En als u deze pagina nu even goed vilt bekijken zult u zien, wat mij zo deed schrikken. Toen wij die eerste avond hier aankwamen en ik u verzocht uw naam te zetten in mijn boek, woei de wind bij toeval de bladen om, zodat deze eerste pagina kwam bloot te liggen."

Hij legde het boek opengeslagen midden op tafel en allen drongen om hem heen. Daar stond de handtekening van Thraff Willcyzinski. Er onder: „Dit is mijn koninkrijk". Tussen de handtekening en dit klene zinnetje, in hetzelfde eigenaardige handschrift was met kleiner had men geschreven: „Mij is de wraak!"

„En dat", ging Parks voort, „deed me zo schrikken. Ik wist, dat die woorden in dat boek geschreven waren, nadat ik het zes maanden geleden nog bekeken had! Het handschrift was hetzelfde. Trek nu zelf maar uw conclusies.

Paul Savoy trommelde met zijn vingers op de tafel.

„Ik had het ook gezien", zeide hij.

„Het leek me eerst vreselijk zonderling, maar de feiten waren er nu eenmaal. Doch tenslotte had ik geen zekerheid en ik wilde zoals ik reeds zeide jullie niet onnodig ongerust maken."

„Dus daarom stelde jij zoveel belang in dat boek?" wendde Gateway zich scherp tot Savoy. „Waarom heb je ons er niets van verteld?"

„Om je de waarheid te zeggen" antwoordde Savoy even scherp, „verdacht ik Thraff Willcyzinski op dat ogenblik nog helemaal niet van de misdaad!"

Mahmun, die stil had zitten luisteren zonder iets te zeggen, mompelde nu:

„Mr Parks heeft de Grote Opaal teruggekregen; één van zijn bankbiljetten en de hoop, ook de rest van het geld terug te zullen krijgen. Maar de Bloem des Hemels ..."

Dicks verschoof een beetje onrustig in zijn stoel en merkte op:

„In tegenwoordigheid van ons allen heeft Mr Domino verklaard, dat hij de Bloem des Hemels niet had meegebracht. Niemand heeft hun juweel gezien."

Paul Savoy zeide vlug:

„Over een paar minuten gaan we vertrekken. Stelt u er misschien belang in om te vernemen, op welke wijze ik mijn theorieën in deze zaak heb uitgewerkt?"

Gateway begon te lachen en stootte zijn collega aan.

„Je hebt een hoop gemist, Dicks. Die man kan je een hele massa vertellen van de werkplaats van het brein, de donkere kamer van de hersenen, waar alle mogelijke foto's worden opgeborgen —"

„Mr Savoy is heus niet gek, als je dat bedoelt', antwoordde Dicks rustig. „Wanneer hij zich in dit geval vergist heeft, staat hij net even ver als jij. Ik voor mij zal met belangstelling naar zijn theorieën luisteren."

„Dank je", zeide Savoy, die geen andere aansporing nodig had. „In het begin, toen ik niets wist van Thraff Willcyzinski of enige **deus ex machina**, was ik wel genoodzaakt aan te nemen, dat iemand van ons eigen gezelschap in de verleiding was gekomen om die daad te plegen. Wie was dat? En waar had hij de lijken gelaten? Het doet me buitengewoon veel genoegen, dat die „lijken" op het ogenblik levend en wel in ons midden zijn, maar iets dergelijks kon ik toen nog niet voorzien."

„Ik deel dat genoegen", zeide Dicks droog. „Ga verder."

Waarop Savoy even geeuwde, een boek van de tafel nam en plaatjes begon te bekijken, terwijl hij rustig vervolgde:

„Reeds in het begin van de zaak waren er enkele feiten, die buitengewoon verwonderlijk genoemd mogen worden. Ik zou een willen wijzen op het defect raken van de electrische installatie, een paar korrels zand, een lamp, die zich zonderling gedroeg, een voorwerp, dat door Andregg naast het lichaam van Parks van de vloer werd opgeraapt, een opaal, die uit het niets te voorschijn kwam, timmermansgereedschappen in het valies van een geneesheer, een mes op de plaats, waar één van de lijken gelegen had, een doorweekte tulband in de sneeuw en tenslotte een handvol nagemaakte opalen. En nog veel meer van zulke dingen. De kleinigheden zal ik ditmaal echter overslaan en u de zaak even in grote trekken uiteen zetten.

Over het zonderlinge gedrag van de lamp konden wij ons een willekeurig oordeel vormen; toen wij naar het ding gingen zoeken was het verdwenen; toen wij haar later terugvonden in de kamer van de krankzinnige bleek de lamp geheel met olie gevuld. Ik veronderstel echter, dat de lamp op het ogenblik, dat wij haar zo zonderling zagen uitdoven, niet met olie, doch met water was gevuld. De pit zelf bevatte nog voldoende olie om de lamp enkele minuten te doen branden. Ik geloof, dat er verschillende verklaringen voor dit vreemde geval gevonden kunnen worden, maar in elk geval had die lamp haar plicht gedaan. Op het juiste ogenblik doofde zij, onverklaarbaar, een beetje spookachtig zelfs, en hulde de kamer, waar de moord was gepleegd onmiddellijk nadat wij binnen kwamen in diepe duisternis."

Bijna op hetzelfde ogenblik vond de met zoveel zorg berekende explosie bij de safe plaats. Onze moordenaar had de zaak tot op de seconde nauwkeurig berekend. Een paar korrels zand wezen natuurlijk op een **modus operandi;** een paar glasscherven toonden aan, dat de een of andere helse machine de explosie veroorzaakt had; een machine ongetwijfeld, waarin een soort zandloper de rol vervulde van de verraderlijke klok, waarvan men naderhand altijd radertjes en st[..]jes metaal terugvindt."

„Lieve God!" stamelde Di[..]

„Wij zullen die paar kor[..] zand maar verder laten rus[..] heren", ging Savoy voort. „[..]lijkt naar mijn zin te veel op [..] zogenaamde „stille getui[..] Daarom schaam ik me een be[..] Doch ik mag er direct aan t[..]voegen, dat ik me in mijn re[..]nering niet liet beïnvloeden d[..] die aanwijzing."

„Dat noemt hij een redeneri[..] gromde Gateway, maar Di[..] keek hem dreigend aan.

„Zo dadelijk zullen wij van [..] verraderlijke zand overgaan [..] een hechtere grondslag voor [..] veronderstellingen", herv[..] Paul Savoy. „Mag ik u eerst [..] even wijzen op het feit, dat [..] elke alledaagse handeling t[..] factoren aanwezig zijn — het [..]val en het vooropgezette pl[..] Even zullen wij vertoeven bij [..] geheimzinnige Opaal. Wij we[..] onder welke omstandigheden [..] Opaal vele jaren geleden verd[..]nen is. Wij geloofden, dat Th[..] Willcyzinski een dubbele mo[..] gepleegd had om die Opaal [..] zijn bezit te krijgen en dat hi[..] liever dan in handen te va[..] van de wet — spoorloos [..]dween